

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 219

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

50. sējums
2007. gada 24. augusts

Saturs	I Tiesību akti, kas pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta	
	REGULAS	
	Komisijas Regula (EK) Nr. 986/2007 (2007. gada 23. augusts), ar kuru nosaka standarta ieviešanas vērtības nolūkā noteikt ieviešanas cenu atsevišķu veidu augļiem un dārzeņiem	1
	★ Komisijas Regula (EK) Nr. 987/2007 (2007. gada 22. augusts), ar ko nosaka aizliegumu kuģiem, kuri peld ar Vācijas karogu, zvejojot megrimus IIa un IV zonas EK ūdeņos	3
	★ Komisijas Regula (EK) Nr. 988/2007 (2007. gada 22. augusts), ar ko nosaka aizliegumu kuģiem, kuri peld ar Spānijas karogu, zvejojot mencas Norvēģijas ūdeņos ICES I un II zonā	5
	★ Komisijas Regula (EK) Nr. 989/2007 (2007. gada 23. augusts) par noteiktu nosaukumu iekļaušanu Aizsargāto cilmes vietas nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā (<i>Barèges-Gavarnie</i> (ACVN) – <i>Hořické trubičky</i> (AGIN))	7
	II Tiesību akti, kas pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana nav obligāta	
	LĒMUMI	
	Komisija	
	2007/580/EK:	
	★ Komisijas Lēmums (2007. gada 24. aprīlis) par valsts atbalsta shēmu, ko īstenojusi Slovēnija saskaņā ar tās tiesību aktiem par enerģijas ražotājiem, kuri tiesīgi saņemt atbalstu – Lieta Nr. C 7/2005 (izziņots ar dokumenta numuru K(2007) 1181) ⁽¹⁾	9
	2007/581/EK:	
	★ Komisijas Lēmums (2007. gada 24. aprīlis) par valsts atbalstu C 26/2006 (ex N 110/2006) – Pagaidu aizsargpasākumi kuģu būves nozarē – Portugāle (izziņots ar dokumenta numuru K(2007) 1756) ⁽¹⁾	25
	⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ	(Turpinājums nākamajā lapā)

2007/582/EK:

- ★ **Komisijas Lēmums (2007. gada 10. maijs) par valsts atbalstu C 4/2006 (ex N 180/2005) – Portugāle – Atbalsts Djebel** (izziņots ar dokumenta numuru K(2007) 1959) ⁽¹⁾ 30

2007/583/EK:

- ★ **Komisijas Lēmums (2007. gada 21. jūnijs) par valsts atbalstu C 17/2006 (ex N 3/2006), mācību atbalsts Autoeuropa – Automóveis Lda, Portugāle** (izziņots ar dokumenta numuru K(2007) 3130) ⁽¹⁾ 36

2007/584/EK:

- ★ **Komisijas Lēmums (2007. gada 21. augusts), ar ko groza Komisijas Lēmumu 2004/558/EK par Padomes Direktīvas 64/432/EEK ieviešanu attiecībā uz papildus garantijām kopienas iekšējā liellopu tirdzniecībā sakarā ar liellopu infekciozo rinotraheītu un atsevišķu dalībvalstu iesniegto izskaušanas programmu apstiprināšanu** (izziņots ar dokumenta numuru K(2007) 3905) ⁽¹⁾ 37

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

I

(Tiesību akti, kas pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta)

REGULAS

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 986/2007

(2007. gada 23. augusts),

ar kuru nosaka standarta ieviešanas vērtības nolūkā noteikt ieviešanas cenu atsevišķu veidu augļiem un dārzeņiem

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1994. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 3223/94 par sīki izstrādātiem augļu un dārzeņu ieviešanas režīma izpildes noteikumiem ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 4. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Regulā (EK) Nr. 3223/94, piemērojot Urugvajas kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumus, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta ieviešanas vērtības pielikumā precizētajiem produktu ievedumiem no trešām valstīm un periodiem.

- (2) Piemērojot iepriekš minētos kritērijus, standarta ieviešanas vērtības nosakāmas līmeņos, kas norādīti šīs regulas pielikumā,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta ieviešanas vērtības, kas paredzētas Regulas (EK) Nr. 3223/94 4. pantā, ir tādas, kā norādīts tabulā, kas pievienota pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2007. gada 24. augustā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2007. gada 23. augustā

Komisijas vārdā —
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ OV L 337, 24.12.1994., 66. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 756/2007 (OV L 172, 30.6.2007., 41. lpp.).

PIELIKUMS

Komisijas 2007. gada 23. augusta Regulai, ar kuru nosaka standarta ieviešanas vērtības nolūkā noteikt ieviešanas cenu atsevišķu veidu augļiem un dārzeņiem

(EUR/100 kg)

KN kods	Trešās valsts kods ⁽¹⁾	Standarta ieviešanas vērtība
0702 00 00	MK	55,1
	TR	56,2
	XK	48,8
	XS	36,3
	ZZ	49,1
0707 00 05	TR	106,4
	ZZ	106,4
0709 90 70	TR	106,5
	ZZ	106,5
0805 50 10	AR	64,3
	UY	49,5
	ZA	62,2
	ZZ	58,7
0806 10 10	EG	236,6
	TR	99,3
	US	164,8
	ZZ	166,9
0808 10 80	AR	46,1
	BR	77,5
	CL	73,5
	CN	72,8
	NZ	88,2
	US	100,4
	ZA	84,0
	ZZ	77,5
0808 20 50	AR	43,8
	CN	21,3
	TR	121,2
	ZA	89,6
	ZZ	69,0
0809 30 10, 0809 30 90	TR	142,6
	ZZ	142,6
0809 40 05	BA	41,3
	IL	153,7
	TR	78,6
	ZZ	91,2

⁽¹⁾ Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas Regulā (EK) Nr. 1833/2006 (OV L 354, 14.12.2006., 19. lpp.). Kods "ZZ" nozīmē "citas izcelsmes vietas".

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 987/2007**(2007. gada 22. augusts),****ar ko nosaka aizliegumu kuģiem, kuri peld ar Vācijas karogu, zvejojot megrimus IIa un IV zonas EK ūdeņos**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2002. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 2371/2002 par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 26. panta 4. punktu,ņemot vērā Padomes 1993. gada 12. oktobra Regulu (EEK) Nr. 2847/93, ar kuru izveido kontroles sistēmu, kas piemērojama kopējai zivsaimniecības politikai ⁽²⁾, un jo īpaši tās 21. panta 3. punktu,

tā kā:

- (1) Padomes 2006. gada 21. decembra Regulā (EK) Nr. 41/2007, ar ko 2007. gadam nosaka konkrētu zivju krājumu un zivju krājumu grupu zvejas iespējas un ar tām saistītus nosacījumus, kuri piemērojami Kopienas ūdeņos un – attiecībā uz Kopienas kuģiem – ūdeņos, kur nepieciešami nozvejas ierobežojumi ⁽³⁾, ir noteiktas kvotas 2007. gadam.
- (2) Saskaņā ar Komisijas rīcībā esošo informāciju kuģi, kas peld ar šīs regulas pielikumā minētās dalībvalsts karogu vai ir reģistrēti šajā dalībvalstī, ar nozveju no pielikumā norādītā krājuma ir pilnībā apguvuši 2007. gadam iedalīto kvotu.

- (3) Tāpēc jāaizliedz zveja no šā krājuma, nozvejas paturēšana uz kuģa, pārkraušana citā kuģī un izkraušana,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants**Kvotas pilnīga apguve**

Nozvejas kvotu 2007. gadam, kura šīs regulas pielikumā minētajai dalībvalstij iedalīta pielikumā norādītajam krājumam, uzskata par pilnībā apgūtu no pielikumā noteiktās dienas.

2. pants**Aizliegumi**

Zveja no šīs regulas pielikumā norādītā krājuma, ko veic kuģi, kuri peld ar pielikumā minētās dalībvalsts karogu vai ir reģistrēti šajā dalībvalstī, ir aizliegta no pielikumā noteiktās dienas. Pēc šīs dienas ir aizliegts paturēt uz kuģa, pārkraut citā kuģī vai izkraut nozveju no šā krājuma, ja to nozvejojusi minētie kuģi.

3. pants**Stāšanās spēkā**

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2007. gada 22. augustā

Komisijas vārdā —
zivsaimniecības un jūrlietu ģenerāldirektors
Fokion FOTIADIS

⁽¹⁾ OV L 358, 31.12.2002., 59. lpp.

⁽²⁾ OV L 261, 20.10.1993., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1967/2006 (OV L 409, 30.12.2006., 11. lpp. Labota redakcija OV L 36, 8.2.2007., 6. lpp.).

⁽³⁾ OV L 15, 20.1.2007., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 898/2007 (OV L 196, 28.7.2007., 22. lpp.).

PIELIKUMS

Nr.	26
Dalībvalsts	Vācija
Krājums	LEZ/2AC4-C
Sugas	Megrimi (<i>Lepidorhombus</i> spp.)
Zona	Ila un IV zonas EK ūdeņi
Datums	2007. gada 19. jūlijs

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 988/2007**(2007. gada 22. augusts),****ar ko nosaka aizliegumu kuģiem, kuri peld ar Spānijas karogu, zvejojot mencas Norvēģijas ūdeņos
ICES I un II zonā**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2002. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 2371/2002 par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 26. panta 4. punktu,ņemot vērā Padomes 1993. gada 12. oktobra Regulu (EEK) Nr. 2847/93, ar kuru izveido kontroles sistēmu, kas piemērojama kopējai zivsaimniecības politikai ⁽²⁾, un jo īpaši tās 21. panta 3. punktu,

tā kā:

- (1) Padomes 2006. gada 21. decembra Regulā (EK) Nr. 41/2007, ar ko 2007. gadam nosaka konkrētu zivju krājumu un zivju krājumu grupu zvejas iespējas un ar tām saistītus nosacījumus, kuri piemērojami Kopienas ūdeņos un – attiecībā uz Kopienas kuģiem – ūdeņos, kur nepieciešami nozvejas ierobežojumi ⁽³⁾, ir noteiktas kvotas 2007. gadam.
- (2) Saskaņā ar Komisijas rīcībā esošo informāciju kuģi, kas peld ar šīs regulas pielikumā minētās dalībvalsts karogu vai ir reģistrēti šajā dalībvalstī, ar nozveju no pielikumā norādītā krājuma ir pilnībā apguvuši 2007. gadam iedalīto kvotu.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2007. gada 22. augustā

- (3) Tāpēc jāaizliedz zveja no šā krājuma, nozvejas paturēšana uz kuģa, pārkraušana citā kuģī un izkraušana,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants**Kvotas pilnīga apguve**

Nozvejas kvotu 2007. gadam, kura šīs regulas pielikumā minētajai dalībvalstij iedalīta pielikumā norādītajam krājumam, uzskata par pilnībā apgūtu no pielikumā noteiktās dienas.

2. pants**Aizliegumi**

Zveja no šīs regulas pielikumā norādītā krājuma, ko veic kuģi, kuri peld ar pielikumā minētās dalībvalsts karogu vai ir reģistrēti šajā dalībvalstī, ir aizliegta no pielikumā noteiktās dienas. Pēc šīs dienas ir aizliegts paturēt uz kuģa, pārkraut citā kuģī vai izkraut nozveju no šā krājuma, ja to nozvejojusi minētie kuģi.

3. pants**Stāšanās spēkā**

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Komisijas vārdā —

zivsaimniecības un jūrlietu ģenerāldirektors

Fokion FOTIADIS

⁽¹⁾ OV L 358, 31.12.2002., 59. lpp.⁽²⁾ OV L 261, 20.10.1993., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1967/2006 (OV L 409, 30.12.2006., 11. lpp., labotā redakcija (OV L 36, 8.2.2007., 6. lpp.).⁽³⁾ OV L 15, 20.1.2007., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 898/2007 (OV L 196, 28.7.2007., 22. lpp.).

PIELIKUMS

Nr.	25
Dalībvalsts	Spānija
Krājums	COD/1N2AB.
Suga	Menca (<i>Gadus morhua</i>)
Zona	Norvēģijas ūdeņi ICES I un II zonā
Datums	2007. gada 20. jūlijs

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 989/2007**(2007. gada 23. augusts)****par noteiktu nosaukumu iekļaušanu Aizsargāto cilmes vietas nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā (*Barèges-Gavarnie* (ACVN) – *Hořické trubičky* (AĢIN))**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2006. gada 20. marta Regulu (EK) Nr. 510/2006 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību⁽¹⁾, un jo īpaši tās 7. panta 4. punkta pirmo daļu,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 510/2006 6. panta 2. punkta pirmo daļu un piemērojot 17. panta 2. punktu, Francijas pieteikums reģistrēt nosaukumu *Barèges-Gavarnie* un

Čehijas pieteikums reģistrēt nosaukumu *Hořické trubičky* ir publicēti *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*⁽²⁾.

- (2) Tā kā Komisijai nav iesniegts neviens paziņojums par iebildumiem Regulas (EK) Nr. 510/2006 7. panta izpratnē, šie nosaukumi ir jāieraksta reģistrā,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Šīs regulas pielikumā minētie nosaukumi tiek ierakstīti reģistrā.

*2. pants*Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2007. gada 23. augustā

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Mariann FISCHER BOEL

⁽¹⁾ OV L 93, 31.3.2006., 12. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1791/2006 (OV L 363, 20.12.2006., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV C 279, 17.11.2006., 9. lpp. (*Barèges-Gavarnie*); OV C 280, 18.11.2006., 10. lpp. (*Hořické trubičky*).

PIELIKUMS

1. Līguma I pielikumā norādītie lauksaimniecības produkti, kas paredzēti lietošanai pārtikā

1.3. grupa – Sieri

FRANCIJA

Barèges-Gavarnie (ACVN)

2. Regulas I pielikumā norādītie pārtikas produkti

2.4. grupa – Maize, mīklas izstrādājumi, kūkas, konditorejas izstrādājumi, cepumi un citi maizes un konditorejas izstrādājumi

ČEHIJA

Hořické trubičky (AÇIN)

II

(Tiesību akti, kas pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana nav obligāta)

LĒMUMI

KOMISIJA

KOMISIJAS LĒMUMS

(2007. gada 24. aprīlis)

par valsts atbalsta shēmu, ko īstenojusi Slovēnija saskaņā ar tās tiesību aktiem par enerģijas ražotājiem, kuri tiesīgi saņemt atbalstu – Lieta Nr. C 7/2005

(izziņots ar dokumenta numuru K(2007) 1181)

(Autentisks ir tikai teksts slovēņu valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2007/580/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 88. panta 2. punkta pirmo daļu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas zonas līgumu, un jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

pēc tam, kad ieinteresētās personas aicinātas iesniegt savus apsvērumus atbilstīgi minētajiem pantiem ⁽¹⁾,

tā kā:

1. PROCEDŪRA

(1) Ar vēstuli, kuras saņemšanu Komisija reģistrējusi 2003. gada 1. oktobrī, Slovēnija iesniedza balasta izmaksu atgū-

šanas programmu attiecībā uz elektroenerģijas ražošanas uzņēmumiem Slovēnijas Republikā saskaņā ar pagaidu procedūru, kas izklāstīta Čehijas, Igaunijas, Kipras, Latvijas, Lietuvas, Ungārijas, Maltas, Polijas, Slovēnijas un Slovēnijas Pievienošanās līguma Eiropas Savienībai IV pielikuma 3. punkta 1. daļas c) apakšpunktā. Šis paziņojums tika reģistrēts ar valsts atbalsta lietas numuru SI 7/03.

(2) Turpmākajā vēstulē apmaiņas gaitā atklājās, ka divas elektrostacijas, kas bija minētas izziņotā pasākuma informatīvajā aprakstā, ir saņēmušas līdzekļus no citas valsts atbalsta shēmas. Šīs valsts atbalsta shēmas (turpmāk "shēma") saņemšanu Komisija reģistrējusi 2004. gada 6. decembrī ar valsts atbalsta lietas numuru NN 80/04.

(3) Pamatojoties uz Komisijas rīcībā esošo informāciju, Komisijai bija šaubas par shēmas konkrētu daļu atbilstību kopējam tirgum. Tādējādi 2005. gada 2. februārī Komisija pieņēma lēmumu uzsākt oficiālu izmeklēšanu saskaņā ar EK līguma 88. panta 2. punktu (turpmāk "lēmums par procedūras uzsākšanu") un aicināja Slovēniju iesniegt savus apsvērumus. Lēmums par procedūras uzsākšanu tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ⁽²⁾ 2005. gada 15. martā. Visas ieinteresētās personas tika aicinātas iesniegt savus apsvērumus viena mēneša laikā no publikācijas dienas.

⁽¹⁾ OV C 46, 22.2.2005., 3. lpp.

⁽²⁾ OV C 63, 15.3.2005., 2. lpp.

(4) Ar 2005. gada 11. marta vēstuli, kuras saņemšana reģistrēta 2005. gada 14. martā, Slovēnija iesniedza savus apsvērumus attiecībā uz šaubām, kas izvirzītas lēmumā par procedūras uzsākšanu. Komisija 2005. gada 25. aprīlī, 2005. gada 11. jūlijā, 2005. gada 23. novembrī un 2006. gada 22. jūnijā nosūtīja Slovēnijai papildu jautājumus, uz kuriem tika atbildēts attiecīgi ar 2005. gada 14. jūnija vēstuli, kuras saņemšanu Komisija reģistrējusi tajā pašā dienā, 2005. gada 20. septembra vēstuli, kuras saņemšanu Komisija reģistrējusi tajā pašā dienā, 2006. gada 31. janvāra vēstuli, kuras saņemšanu Komisija reģistrējusi tajā pašā dienā un ar 2006. gada 7. jūlija vēstuli, kuras saņemšanu Komisija reģistrējusi 2006. gada 14. jūlijā.

(5) Komisijai nesaņēma citu ieinteresēto personu apsvērumus.

(6) Komisijas un Slovēnijas iestāžu tehniska sapulce notika 2006. gada 25. oktobrī, kā rezultātā Slovēnija sniedza Komisijai papildu informāciju ar 2006. gada 23. novembra vēstuli, kuras saņemšanu Komisija reģistrējusi 2006. gada 24. novembrī.

2. SHĒMAS APRAKSTS

(7) Shēma tika ieviesta 2001. gadā, lai atbalstītu elektrības ražošanu no atjaunojamiem enerģijas avotiem un koģenerāciju Slovēnijā un lai nodrošinātu uzticamu enerģijas piegādi no vietējiem avotiem.

(8) Lai gūtu labumu no shēmas, enerģijas ražotājam no Vides, teritorijas plānošanas un enerģētikas ministrijas jāsaņem statuss "ražotājs, kurš ir tiesīgs saņemt atbalstu" ⁽¹⁾.

(9) Statusu "ražotājs, kurš ir tiesīgs saņemt atbalstu" var attiecināt uz trīs elektroenerģijas ražotāju veidiem:

i) elektrostacijām, kas ražo elektrību no atjaunojamiem enerģijas avotiem, izņemot hidroelektrostacijas ar jaudu, kas lielāka par 10 mW;

ii) ražotājiem, kuri izmanto koģeneratīvu tehnoloģiju ar efektivitāti, kas ir virs vidējā līmeņa, izņemot komu-

nālās siltumapgādes stacijas ar jaudu, kas lielāka par 10 mW un rūpnieciskās siltumapgādes stacijas ar jaudu, kas lielāka par 1 mW;

iii) Trbovļes termoelektrostacijas (turpmāk "Trbovļes elektrostacija") to ražošanas daļu, kas izmanto līdz 15 % no valsts primārās enerģijas, kas nepieciešama, lai segtu elektrības patēriņu Slovēnijā.

(10) 2003. gadā ražotājiem, kuri ir tiesīgi saņemt atbalstu, piederēja aptuveni 11,2 % no Slovēnijas elektrības ražošanas tirgus. Bez Trbovļes elektrostacijas un Ļubļanas koģenerācijas elektrostacijas šī tirgus daļa samazinās līdz aptuveni 2,7 %.

(11) Ražotājiem, kuri ir tiesīgi saņemt atbalstu, ir tiesības uz to, ka visu šo ražotāju saražoto enerģiju pārē tīkla operators, kuram ražotāji ir pievienoti, par tādu cenu, ko katru gadu nosaka un koriģē valsts. Šī cena ir augstāka par tirgus cenu. Ražotāji, kuri ir tiesīgi saņemt atbalstu, var izvēlēties arī pārdot savu saražoto elektrību tiešā veidā tirgū, un šajā gadījumā viņiem ir tiesības saņemt no valsts piemaksu, kas ir vienāda ar starpību starp tiem ieņēmumiem, ko tie būtu saņēmuši, pārdodot savu elektrību tīkla operatoram, un ieņēmumiem no elektrības pārdošanas tirgū.

(12) Tīkla operatori atgūst zaudējumus, kas tiem rodas pirkuma saistību rezultātā, izmantojot maksājumus no fonda, kas izveidots saskaņā ar tiesību aktiem. Fonda naudas līdzekļus izmanto arī, lai maksātu piemaksas ražotājiem, kuri ir tiesīgi saņemt atbalstu un kuri izvēlas pārdot savu saražoto elektrību tirgū. Fondu uztur, izmantojot ieņēmumus no parafiskālas nodevas par elektrības patēriņu, kas ir noteikta visiem elektrības patērētājiem Slovēnijā.

3. LĒMUMĀ PAR PROCEDŪRAS UZSĀKŠANU IZVIRZĪTĀS ŠAUBAS

(13) Pēc Komisijas rīcībā esošās informācijas analīzes Komisija nonāca pie sākotnēja konstatējuma, ka atbalsts bija valsts atbalsts EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē, jo tas atbilda attiecīgās definīcijas četriem kumulatīvajiem kritērijiem.

(14) Komisija arī šaubījās, vai shēmu var uzskatīt par atbilstīgu kopējam tirgum.

⁽¹⁾ Rīkojums par nosacījumiem, lai iegūtu statusu "elektrības ražotājs, kurš ir tiesīgs saņemt atbalstu" (Slovēnijas Oficiālais Vēstnesis Nr. 29/01 un 99/01).

(15) Pirmkārt, Komisija analizēja atbalstu, ņemot vērā Kopienas pamatnostādnes par valsts atbalsta vides aizsardzībai ⁽¹⁾ (turpmāk "vides aizsardzības atbalsta pamatnostādnes"). Analīzes rezultātā radās šaubas par atbalsta atbilstību šīm pamatnostādnēm, jo īpaši attiecībā uz to ražotāju definīciju, kuri izmanto atjaunojamus enerģijas avotus un efektīvu koģeneratīvu tehnoloģiju, kā arī attiecībā uz atbalsta līmeni salīdzinājumā ar faktiskajām ražotāju papildizmaksām.

(16) Otrkārt, tā analizēja atbalstu atbilstīgi Komisijas paziņojumam par atbalsta analīzes metodoloģiju saistībā ar balasta izmaksām ⁽²⁾ (turpmāk "metodoloģija"). Analīzes rezultātā radās šaubas par shēmas atbilstību šai metodoloģijai. Komisijai, jo īpaši, nebija iespējams secināt, ka atbalsts aprēķināts pietiekoši precīzi, lai ļautu veikt aprēķinus par katru elektrostaciju, kas nepieciešami saskaņā ar šo metodoloģiju.

(17) Treškārt, Komisija analizēja atbalstu kā kompensāciju par maksājumiem, kas saistīti ar vispārējas ekonomiskas nozīmes pakalpojumiem. Šīs analīzes rezultātā radās šaubas par atbalsta atbilstību, jo lielākajai daļai atbalsta saņēmēju Komisija nevarēja noteikt pietiekoši precīzu vispārējas ekonomiskas nozīmes pakalpojumu, un vienīgajam atbalsta saņēmējam, kuram varēja precīzi noteikt šo pakalpojumu, Komisijai nebija iespējams novērtēt kompensācijas proporcionalitāti.

(18) Komisijai bija arī šaubas, vai atbalsts, ko finansē, izmantojot elektrības patērētājiem uzlikto parafiskālu nodevu, ir savietojams ar EK līguma 25. un 90. pantu.

4. CITU IEINTERESĒTO PERSONU APSVĒRUMI

(19) Pēc lēmuma par procedūras uzsākšanu Komisija nesāņēma citu ieinteresēto personu apsvērumus.

⁽¹⁾ OV C 37, 3.2.2001., 3. lpp.

⁽²⁾ Komisija pieņēmusi 2001. gada 26. jūlijā. Pieejams Komisijas Konkurences ģenerāldirektorāta tīmekļa vietnē šādā adresē: http://europa.eu.int/comm/competition/state_aid/legislation/stranded_costs/en.pdf

Darīts zināms dalībvalstīm ar 2001. gada 6. augusta vēstuli Nr. SG(2001) D/290869.

5. DALĪBVALSTS SĀKOTNĒJIE APSVĒRUMI

(20) Ar 2005. gada 11. marta vēstuli, kuras saņemšana reģistrēta 2005. gada 14. martā, Slovēnija iesniedza savus apsvērumus attiecībā uz šaubām, kas minētas lēmumā par procedūras uzsākšanu. Šie apsvērumi attiecas tikai uz valsts atbalsta definīcijas problēmu un parafiskālas nodevas jēdzienu.

5.1. Valsts atbalsta esība

(21) Slovēnija norādīja, ka Slovēnijas izplatītājsabiedrības nav 100 % valsts īpašums. Slovēnija norāda, ka operatori ir daļēji valsts (aptuveni 80 %) un privātu ieguldījumu fondu un citu īpašumā (aptuveni 20 %). Turklāt pirkuma saistību shēmas nolūkam Slovēnijas tiesību aktos nav nošķirti valsts īpašumā esoši operatori un privātīpašumā esoši operatori. Enerģētikas aktā ⁽³⁾ nav noteikts, ka operatoram jābūt valsts īpašumā, un tajā pieļauta iespēja, ka operators ir privātīpašumā vai valsts īpašumā.

(22) Slovēnija uzskata, ka pirkuma saistību shēmā iesaistīta konkrētas juridiskās personas atrašanās valsts īpašumā nenozīmē, ka, pamatojoties vienīgi uz to, ir konstatējams valsts atbalsts. Tika norādīta atsaucē uz Eiropas Kopienas Tiesas 2001. gada 13. marta spriedumu lietā C-379/98.

(23) Turklāt Slovēnija apgalvo, ka sistēma elektroenerģijas pirkšanai no ražotājiem, kuri ir tiesīgi saņemt atbalstu, kas paredzēta Slovēnijas tiesību aktos, ir ļoti līdzīga citām Komisijas pārbaudītajām shēmām, piemēram, lietā NN 27/2000 un NN 68/2000 ⁽⁴⁾, kurās Komisija nekonstatēja valsts atbalsta esību. Saskaņā ar Slovēnijas pausto viedokli, Komisija lēmumos par šīm divām lietām konstatēja, ka, tā kā saistības tika piemērotas gan daudziem privātiem operatoriem, gan dažiem valsts tīkla operatoriem, tad nevarētu uzskatīt, ka tiesību akts vai drīzāk attiecīgie gadījumi ietver valsts resursus.

(24) Ievērojot minētos apsvērumus un ņemot vērā šo sistēmu, Slovēnija uzskatīja, ka, ja līdzekļi pēc būtības netiek sniegti no valsts resursiem, tad jautājums par to, kā īpašumā atrodas iesaistītās juridiskās personas, pats par sevi nevar mainīt šo līdzekļu būtību.

⁽³⁾ Slovēnijas Oficiālais Vēstnesis Nr. 79.1999. un 51/2004.

⁽⁴⁾ OV C 164, 10.7.2002., 3. lpp. (par abām lietām).

(25) Turklāt Slovēnija uzskata, ka valsts uzņēmuma saņemtās obligātās iemaksas nav valsts atbalsts, ja attiecīgajam uzņēmumam nav tiesību brīvi izmantot šos līdzekļus. Pirkuma saistību gadījumā shēmas finansējuma avots ir visu elektrības lietotāju maksātā maksa par tīkla lietošanu, no kuras daļu tīkla operators uzkrāj atsevišķos kontos iepriekš noteiktām vajadzībām.

5.2. Parafiskālā nodeva

(26) Slovēnija uzsvēra, ka pirkuma saistību shēmas finansēšanai tiek izmantota daļa no maksas par tīkla lietošanu, ko maksā visi elektrības lietotāji saskaņā ar vienādiem nosacījumiem, kas zināmi iepriekš. Tīkla lietošanas maksas sastāvdaļas ir noteikusi Enerģijas aģentūra (enerģijas tirgus regulators) un valdība. Cenu starpību sedz, izmantojot mehānismu, saskaņā ar kuru tīkla operatori pārņem elektrību par fiksētu cenu un pārdod to par tirgus cenu. Visi zaudējumi, kas tiem rodas, tiek segti, izmantojot daļu no maksas par tīkla lietošanu. Tātad operatori, uz kuriem attiecas pirkuma saistības, saņem līdzekļus nevis no valsts, bet, izmantojot daļu no maksas par tīkla lietošanu.

(27) Operatoriem jāieskaita šie līdzekļi īpašā kontā. Šie līdzekļi ir arī paredzēti tam, lai maksātu papildu piemaksu tad, ja ražotāji, kuri ir tiesīgi saņemt atbalstu, pārdod daļu no savas elektrības paši vai ar starpnieku palīdzību.

(28) Slovēnija apgalvoja, ka shēmā nav iekļauts ne valsts fonds, ne arī kāda cita veida fonds, caur kuru līdzekļi tiek pārskaitīti. Līdzekļus shēmas finansēšanai nevar uzskatīt par tādiem, kas veidojas no parafiskālās nodevas, jo tie neveidojas no valsts budžeta un tie nav piedēvējami valstij.

6. PAPILDU INFORMĀCIJA, KO IESNIEGUSI SLOVĒNIJA

(29) Veicot turpmāku saraksti ar Komisiju, Slovēnija iesniedza papildu informāciju un saistības attiecībā uz shēmu.

Atjaunojamās enerģijas veidi

(30) Slovēnija sniedza jaunu informāciju, kas sīki skaidro shēmas mērķus vides aizsardzības jomā. Pirmkārt,

shēmu izveidoja, lai dotu ieguldījumu vispārējās vides politikas mērķu sasniegšanā:

i) efektīvāka enerģijas izmantošana;

ii) atjaunojamās enerģijas avotu īpatsvara palielināšana Kopienas primārās enerģijas bilancē no 8,8 % 2001. gadā līdz 12 % līdz 2010. gadam.

(31) Noteiktie mērķi ietver uzdevumus attiecībā uz koģenerāciju un atjaunojamās enerģijas avotiem, un šīs abas jomas ietilpst elektrības pirkuma shēmā. Šie mērķi atbilst uzdevumiem, kas noteikti Slovēnijai, piemēram, ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 27. septembra Direktīvu 2001/77/EK par tādas elektroenerģijas pielietojuma veicināšanu iekšējā elektrības tirgū, kas ražota, izmantojot neizsīkstošos enerģijas avotus⁽¹⁾. Direktīvā 2001/77/EK noteikti orientējoši mērķi katrai dalībvalstij. Slovēnijai ir noteikts mērķis līdz 2010. gadam palielināt patēriņa daļu elektrībai, ko ražo no atjaunojamās enerģijas avotiem, līdz 32,6 %.

(32) Kopā ir 434 elektrostacijas, no kurām tiek pirka elektroenerģija saskaņā ar shēmu, no kurām 430 ir pievienotas izplatīšanas tīklam un 4 elektrostacijas – pārvades tīklam. Vairāk nekā 90 % no elektrostacijām, kas pievienotas izplatīšanas tīklam, ir hidroelektrostacijas, atlikušās ir biomasas elektrostacijas, saules enerģijas elektrostacijas un koģenerācijas stacijas.

(33) Shēma ir bijusi spēkā kopš brīža, kad 2002. gada 4. aprīlī stājās spēkā Dekrēts par noteikumiem attiecībā uz elektrības cenu noteikšanu un tās pirkšanu no elektrības ražotājiem, kuri ir tiesīgi saņemt atbalstu⁽²⁾.

(34) Pašreiz spēkā esošie elektrības pirkuma līgumi starp elektrostacijām, kuras ir tiesīgas saņemt atbalstu, un tīkla vai sistēmas operatoriem ir noslēgti uz desmit gadiem.

(35) Slovēnija skaidroja, ka saskaņā ar 1999. gada Enerģētikas akta 4. pantu atjaunojamās enerģijas avoti ir definēti tā, kā paredzēts Direktīvā 2001/77/EK.

⁽¹⁾ OV L 283, 27.10.2001., 33. lpp.

⁽²⁾ Slovēnijas Oficiālais Vēstnesis Nr. 25/02.

- (36) Shēmas galvenais mērķis ir nodrošināt piemērotus ekonomiskos nosacījumus tādu jaunu elektrostaciju projektu izstrādei un īstenošanai, kuras ir tiesīgas saņemt atbalstu. Tika veikta izmaksu analīze (attiecībā uz primārās enerģijas avotu un apjomu) individuālām elektrostacijām, kuras ir tiesīgas saņemt atbalstu, lai atsevišķiem tādu elektrostaciju veidiem, kuras ir tiesīgas saņemt atbalstu izstrādātu pirkuma cenas, kas garantētu vismaz minimālo peļņu, kas vajadzīga jaunu ieguldījumu veikšanai. Atbalsta vai piemaksas apjoms ir noteikts kā starpība starp elektrības ikgadējo pirkuma pamatcenu un vidējo tirgus cenu. Ja tirgus cena palielinās, piemaksas attiecīgi tiek samazinātas.
- (37) Turpmāk sniegtajā tabulā ir salīdzinātas ražošanas izmaksas ražotājiem, kuri ir tiesīgi saņemt atbalstu, katrā elektrostaciju tehnoloģijas un apjoma kategorijā ar shēmas piedāvāto piemaksu. Tabula ir izveidota, pamatojoties uz pieņēmumu, ka vidējā tirgus cena ir 8 SIT/kWh. Šī vērtība noder tikai kā atsauces vērtība, jo, tirgus cenām ceļoties, piemaksas tiek attiecīgi samazinātas.
- (38) Visos gadījumos ražošanas izmaksas ir augstākas gan par vidējo tirgus cenu, gan par garantēto vienoto pirkuma cenu saskaņā ar shēmu ražotājiem, kuri ir tiesīgi saņemt atbalstu.

1. tabula

Salīdzinājums starp ražošanas izmaksām elektrostacijām, kuras ir tiesīgas saņemt atbalstu, un pirkuma cenām saskaņā ar shēmu

Atbalstu saņemt tiesīgās elektrostācijas (QPP) veids, ņemot vērā primārās enerģijas avotu	Enerģija	Ražošanas izmaksas	Starpība	Piemaksa	
Apjoms	[kW]	[SIT/kWh]	[SIT/kWh]	[SIT/kWh]	
Hidroelektrostācijas	Līdz 1 mW	100	15,53	7,53	6,75
	No 1 mW līdz 10 mW	3 000	14,33	6,33	6,23
Biomases elektrostācijas	Līdz 1 mW	600	24,80	16,80	8,69
	Vairāk par 1 mW	1 500	18,18	10,18	8,17
Vēja elektrostācijas	Līdz 1 mW	100	23,28	15,28	6,55
	Vairāk par 1 mW	20 000	15,49	7,49	6,05
Ģeotermālās elektrostācijas		3 000	14,59	6,59	6,05
Saules enerģijas elektrostācijas	Līdz 36 kW	36	175,26	167,26	81,67
	Vairāk par 36 kW	100	122,58	114,58	7,46
Citas elektrostācijas, kuras ir tiesīgas saņemt atbalstu (biogāze)		120	30,39	22,39	20,97
Elektrostācijas, kuras ir tiesīgas saņemt atbalstu, vai termoelektrostācijas, kas izmanto sadzīves atkritumus	Līdz 1 mW	100	13,97	5,97	4,74
	No 1 mW līdz 10 mW	3 000	12,08	4,08	3,87
Koģenerācijas termoelektrostācijas centrālai siltumapgādei	Līdz 1 mW	700	16,54	8,54	5,9
	No 1 mW līdz 10 mW	3 000	14,56	6,56	5,38
Koģenerācijas rūpnieciskās termoelektrostācijas	Līdz 1 mW	700	14,95	6,95	4,83

N.B. Pieņemot, ka tirgus cena ir 8 SIT/kWh.

- (39) Pamatojoties uz izmaksu analīzi un ekonomiskiem aprēķiniem elektrostaciju kategorijām, kuras ir tiesīgas saņemt atbalstu, kā redzams turpmāk sniegtajā tabulā, var secināt, ka saskaņā ar shēmu piemēroto pirkuma cenu tīrā pašreizējā vērtība (NPV) nepārsniedz visu ieguldījumu izmaksu NVP visās elektrostacijās, kuras ir tiesīgas saņemt atbalstu.

2. tabula

Pirkuma cenu tīrās pašreizējās vērtības un ieguldījumu izmaksu salīdzinājums individuālajām elektrostacijām, kuras ir tiesīgas saņemt atbalstu

Atbalstu saņemt tiesīgās elektrostacijas (QPP) veids, ņemot vērā primārās enerģijas avotu		Jauda	Plānotais gada pārdošanas apjoms	Konkrētas ieguldījumu izmaksas	Ieguldījums	Ikgadējā piemaksa	Piemaksas – ieguldījuma izmaksas (NVP)
	Apjoms	[kW]	[mWh]	[SIT/kW]	[SIT milijoni]	[SIT milijoni/a]	[SIT milijoni]
Hidroelektrostacijas	Līdz 1 mW	100	456	480 000	48	2,9	- 21,0
	No 1 mW līdz 10 mW	3 000	10 656	380 000	1 140	63,1	- 549,1
Biomases elektrostacijas	Līdz 1 mW	600	2 725	990 000	594	22,5	- 369,3
	Vairāk par 1 mW	1 500	6 813	660 000	990	52,9	- 492,1
Vēja elektrostacijas	Līdz 1 mW	100	187	341 000	34	1,2	- 22,2
	Vairāk par 1 mW	20 000	40 800	253 000	5 060	234,5	- 2 802,2
Ģeotermālās elektrostacijas		3 000	20 736	715 000	2 145	119,2	- 1 029,1
Saules enerģijas elektrostacijas	Līdz 36 kW	36	34	1 430 000	52	2,7	- 26,2
	Vairāk par 36 kW	100	116	1 210 000	121	0,8	- 105,4
Citas elektrostacijas, kuras ir tiesīgas saņemt atbalstu (biogāze)		120	628	913 000	110	12,5	- 1,0
Elektrostacijas, kuras ir tiesīgas saņemt atbalstu, vai termoelektrostacijas, kas izmanto sadzīves atkritumus	Līdz 1 mW	100	624	319 000	32	2,8	- 7,0
	No 1 mW līdz 10 mW	3 000	19 728	286 000	858	72,5	- 212,0
Koģenerācijas termoelektrostacijas centrālai siltumapgādei	Līdz 1 mW	700	2 496	198 000	139	16,1	- 16,0
	No 1 mW līdz 10 mW	3 000	10 698	165 000	495	63,0	- 19,3
Koģenerācijas rūpnieciskās termoelektrostacijas	Līdz 1 mW	700	3 135	187 000	131	2,5	- 5,0

N.B. Piemērojot 8 % diskonta likmi, 15 gadu laika posmu un pirkuma cenas vai piemaksas samazinājumu par 5 % pēc 5 gadiem un par 10 % pēc 10 gadiem, saskaņā ar Dekrētu par elektrības pirkšanu.

- (40) Piemaksas individuālajām elektrostacijām, kuras ir tiesīgas saņemt atbalstu, ietver arī peļņu no kapitāla, kas paredzēts Slovēnijas tiesību aktos, tas sastāda 8 % minimālo diskonta likmi ieguldījumiem no valsts fondiem. Tas, ka pirkuma cenas un piemaksas nav koriģētas, nozīmē, ka pašreizējā peļņa visām atbalstu saņemt tiesīgajām elektrostacijām, kuras izmanto atjaunojamās enerģijas avotus, ir mazāka par 8 %, kā tas ir redzams turpmāk sniegtajā tabulā. Saules enerģijas elektrostacijām piemaksa liedz gūt peļņu no kapitāla (negatīva peļņa), jo īpaši attiecībā uz mazām un vidējām elektrostacijām.

3. tabula

Peļņa no kapitāla individuālām elektrostacijām, kuras ir tiesīgas saņemt atbalstu

Atbalstu saņemt tiesīgās elektrostacijas (QPP) veids, ņemot vērā primārās enerģijas avotu		Enerģija	Piemaksa	Peļņa no kapitāla, kas iekļauta piemaksā
Apjoms		[kW]	[SIT/kWh]	
Hidroelektrostacijas	Līdz 1 mW	100	6,75	6,95 %
	No 1 mW līdz 10 mW	3 000	6,23	7,90 %
Biomases elektrostacijas	Līdz 1 mW	600	8,69	2,30 %
	Vairāk par 1 mW	1 500	8,17	6,00 %
Vēja elektrostacijas	Līdz 1 mW	100	6,55	0,40 %
	Vairāk par 1 mW	20 000	6,05	6,35 %
Ģeotermālās elektrostacijas		3 000	6,05	7,30 %
Saules enerģijas elektrostacijas	Līdz 36 kW	36	81,67	-1,4 %
	Vairāk par 36 kW	100	7,46	-15,0 %
Citas elektrostacijas, kuras ir tiesīgas saņemt atbalstu (biogāze)		120	20,97	6,80 %
Elektrostacijas, kuras ir tiesīgas saņemt atbalstu, vai termoelektros- tācijas, kas izmanto sadzīves atkrit- umus	Līdz 1 mW	100	4,74	4,40 %
	No 1 mW līdz 10 mW	3 000	3,87	7,30 %
Koģenerācijas termoelektrostacijas centrālai siltumapgādei	Līdz 1 mW	700	5,9	0,49 %
	No 1 mW līdz 10 mW	3 000	5,38	4,20 %
Koģenerācijas rūpnieciskās termo- elektrostacijas	Līdz 1 mW	700	4,83	-0,1 %

N.B. Peļņa no kapitāla, kas aprēķināta, ņemot vērā ieguldījumus elektrostacijās, kuras ir tiesīgas saņemt atbalstu (skatīt 2. tabulu), ņemot vērā pašreizējo piemaksu vērtību.

Koģenerācija

- (41) Slovēnija skaidro, ka jaunās koģenerācijas stacijas ir aprīkotas galvenokārt ar gāzes turbīnām, kas darbības laikā sasniedz elektroenerģijas efektivitāti no 37 % līdz 40 % un kopējo efektivitāti virs 80 %. Jaunās, mazāko turbīnu elektroenerģijas efektivitāte pārsniedz 30 %, un to kopējā efektivitāte tāpat pārsniedz 80 %. Ņemot vērā to, ka Slovēnijas tradicionālo termoelektrostaciju elektroenerģijas efektivitāte ir vidēji ap 31 %, tas norāda uz lieliem primārās enerģijas ietaupījumiem (no 15 % līdz 25 %), kas iegūti, ražojot elektrību koģenerācijas stacijās un efektīvi izmantojot siltuma enerģiju.
- (42) Darbības efektivitāte koģenerācijas stacijām, kuras ir tiesīgas saņemt atbalstu, ir noteikta tā, lai atbilstu efektivitātes kritērijiem, ko prasa Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Direktīva 2004/8/EK par tādas koģenerācijas veicināšanu, kas balstīta uz lietderīgā siltuma pieprasījumu iekšējā enerģijas tirgū, un ar kuru groza Direktīvu 92/42/EEK⁽¹⁾.
- (43) Slovēnija parādīja, ka elektrības ražošanas izmaksas koģenerācijas elektrostacijās, kuras ir tiesīgas saņemt atbalstu, visos gadījumos ir augstākas par shēmas pirkuma cenu, ka piemaksu tīrā pašreizējā vērtība (NVP) ir mazāka par ieguldījumu izmaksām un ka peļņa no ieguldījumiem ir zemāka par 4,20 % (skatīt visu iepriekš redzamo tabulu pēdējās trīs rindas). Aprēķinos ir ņemti vērā ieguvumi no siltumenerģijas izmantošanas.

(1) OV L 52, 21.2.2004., 50. lpp.

Piegādes drošība

- (44) Slovēnija ir ieviesusi vispārējas ekonomiskas nozīmes pakalpojumu elektrības piegādes drošības jomā. Saskaņā ar Direktīvas 2003/54/EK 11. panta 4. punktu šā vispārējas ekonomiskas nozīmes pakalpojuma pamatā ir tāda elektrības ražošana, kurā izmantoti vietējie degizrakteņu kurināmā avoti. Šajā nolūkā katru gadu elektrības ražošanā tiek izlietas 600 000 tonnas Slovēnijas brūnoglū. Brūnoglēs ir vienīgais degizrakteņu kurināmā avots, kas ir pieejams Slovēnijā. Tā kā brūnoglēs tiek optimālā līmenī izmantotas vienā no Trbovļes elektrostacijas vienībām (TET2, kas atrodas brūnoglū ieguves vietas tuvumā), Trbovļes elektrostacijai ir pienākums pildīt šīs saistības. Tika nolemts, ka šo elektrības daudzumu var pirkt, izmantojot garantēto pirkuma sistēmu.
- (45) Atbilstīgu elektrības daudzumu pērk par cenu, ko katru gadu pārbauda iestādes un kas atbilst Trbovļes elektrības ražošanas izmaksām. Pirkuma cenā nav iekļauta peļņa.
- (46) Slovēnija sniedza turpmāk redzamo tabulu, kurā ir novērtēts atbalsta apjoms uzņēmumam pēdējos gados:

4. tabula

Atbalsta apjoma novērtējums

	7.-12. 2001. g.	2002. g.	2003. g.	2004. g.
Daudzums (gWh)	254,3	562,2	563,4	563,0
Pirkuma cena (SIT/kWh)	17,00	15,36	15,34	16,59
Pirkuma izmaksas (SIT tūkstoši)	4 323 943	8 636 245	8 644 855	9 339 836
Pārdošanas cena (SIT/kWh)	7,13	5,97	7,60	7,71
Pārdotās enerģijas izmaksas (SIT tūkstoši)	1 813 111	3 357 073	4 281 840	4 340 040
Atbalsta apjoms (SIT tūkstoši)	2 510 832	5 279 172	4 363 015	4 999 795
Atbalsta līmenis (SIT/kWh)	9,87	9,39	7,74	8,88

- (47) Vietējo brūnoglū izmantošana principā arī ir iespējama Šoštaņas elektrostacijā, kurai ir piecas vienības, no kurām divas ir jaunākas un aprīkotas ar dūmu attīrīšanas iekārtām, un trīs ir vecākas, un tām nav filtrēšanas aprīkojuma. Šajās vienībās dedzina ogles no tuvumā esošām raktuvēm un īpašos apstākļos varētu izmantot arī brūnoglēs. Divas jaunākās vienības jau pilnībā izmanto brūnoglēs no tuvumā esošām raktuvēm. Vispārējos vilcienos runājot, šo raktuvju jauda ir pietiekoša šīm divām elektrostacijas vienībām. Brūnoglū dedzināšana būtu iespējama tikai trijās vecākajās vienībās, kuras nestrādā ar pilnu jaudu un kurām vēl ir dažas ražošanas rezerves. Tomēr šī iespēja rada šādas grūtības:
- i) brūnoglū transportēšana uz Šoštaņu, izmantojot dzelzceļa transportu, maksātu aptuveni 5 euro par tonnu, un, ņemot vērā valsts enerģijas bilanci plānoto brūnoglū ražošanas apjomu (600 000 tonnas gadā), tas varētu izmaksāt ap 3 miljoniem euro gadā;
  - ii) ogļu dedzināšana varētu palielināt SO₂ emisiju daudzumu par 30 000 tonnām gadā, jo Šoštaņas elektrostacijas 1., 2. un 3. vienība nav aprīkota ar dūmu attīrīšanas iekārtām, un Slovēnijas brūnoglū sastāvā ir no 2,2 % līdz 2,5 % sēra;
  - iii) tā kā Šoštaņas elektrostacijas 1., 2. un 3. vienībai ir ievērojami zemāka termodinamiskā efektivitāte nekā Trbovļes elektrostacijā, tāda paša daudzuma brūnoglū sadedzināšana, ražojot elektrību Šoštaņas trijās vienībās un nevis Trbovļes elektrostacijā, palielinātu CO₂ emisijas par aptuveni 15 %.
- Tādēļ ir saprotams, ka brūnoglū dedzināšana Šoštaņas elektrostacijas vienībās nevar tikt attaisnota no ekonomiskā viedokļa.

(48) Vienīgā alternatīvā iespēja brūnoglū izmantošanā ir Ljubļanas termoelektrostacijā (TE-TOL), kurā vietējās brūnoglū bija galvenais enerģijas avots līdz 2000. gadam. Tā kā šīs elektrostacijas (TE-TOL) vienības nav aprīkotas ar iebūvētām dūmu attīrīšanas iekārtām, tajās vairs nedrīkst dedzināt Slovēnijas brūnoglū, jo tajās sēra daudzums ir no 2,2 % līdz 2,5 %. Tādēļ TE-TOL pārtrauca Slovēnijas brūnoglū izmantošanu un tagad dedzina tikai ievestās Indonēzijas ogles, kurām ir ievērojami zemāks sēra saturs (mazāk par 0,5 %), tādēļ elektrostacijai nav vajadzīgs aprīkojums dūmu attīrīšanai no sēra. Dūmu attīrīšanas iekārtu uzstādīšana TE-TOL vienībās būtu neekonomiska.

(49) Slovēnija apņēmas nodrošināt to, ka valsts atbalstu piegādes drošībai saņem ne vairāk par 15 % kopējās primārās enerģijas, kas vajadzīga, lai saražotu enerģiju, ko patērē Slovēnijā jebkurā kalendārā gadā.

Pārklāšanās

(50) Pirkuma saistību shēma nodrošina tikai daļu no amortizācijas izmaksām, kas rodas ražotājiem, kuri ir tiesīgi saņemt atbalstu.

(51) Noteikumi par līdzekļu piešķiršanu, lai veicinātu atjaunojamās enerģijas resursu izmantošanu, efektīvu enerģijas izmantošanu un koģenerācijas elektrostaciju darbību⁽¹⁾, ļāva ar ieguldījumiem atbalstīt elektrostacijas, kas izmanto atjaunojamās enerģijas avotus, un koģenerācijas elektrostacijas. Tomēr ieguldījumu atbalstu šīm elektrostacijām atcēla jaunie noteikumi par līdzekļu piešķiršanu, lai veicinātu enerģijas efektīvu izmantošanu un enerģijas resursu izmantošanu⁽²⁾. Izņēmumi ir noteikti elektrostacijām, kuras nav pievienotas valsts tīklam un negūst labumu no shēmas, un elektrostacijām ar jaudu līdz 10 mW, kuras izmanto atjaunojamās enerģijas avotus un jaunu vai novecojušu tehnoloģiju, un tādējādi elektrības ražošanas augsto izmaksu dēļ elektrības pirkuma cena nav pietiekoši augsta, lai nodrošinātu ieguldījumu rentabilitāti. Tehnoloģiju veidi, kuri ir piemēroti atvieglojumu piešķiršanai, ir noteikti periodiskos uzaicinājumos piedalīties konkursos.

(52) Lai novērstu pārmērīgu atbalsta pārklāšanos, 14. pants Dekrētā par noteikumiem attiecībā uz elektrības cenu

noteikšanu un tās pirkšanu no elektrības ražotājiem, kuri ir tiesīgi saņemt atbalstu, nosaka, ka gadījumā, ja ražotājs, kurš ir tiesīgs saņemt atbalstu, ir saņēmis subsīdijas elektrostacijas celtniecībai, garantētā pirkuma cena tiek proporcionāli samazināta.

(53) Saskaņā ar šo pantu atbalstu saņem tiesīgajam elektrības ražotājam, parakstot elektrības pirkuma līgumu ar tā tīkla operatoru, kuram ražotājs ir pievienots, ir jādeklarē visas subsīdijas, ko tas ir saņēmis elektrostaciju celtniecībai. Deklarētais apjoms tiek ņemts par pamatu, lai aprēķinātu garantētās pirkuma cenas samazinājumu. Pamatojoties uz minētajiem noteikumiem, garantētā pirkuma cena elektrostacijām (atkarībā no elektrostacijas veida un nominālās jaudas) tiek samazināta par 5 % par katrām 10 % saņemtā valsts atbalsta salīdzinājumā ar ieguldījumu apjomu elektrostacijā.

(54) Dekrēta noteikumu pamatā ir priekšnoteikums, ka pilna garantētā cena par elektrību no ražotājiem, kuri ir tiesīgi saņemt atbalstu, sedz fiksētās izmaksas un mainīgās izmaksas. Pieņem, ka vidējā attiecība starp fiksētajām un mainīgajām izmaksām ir 50:50.

(55) Slovēnija ir uzņēmusies uzlabot noteikumus attiecībā uz samazināšanu, lai tos precīzāk pielāgotu sadalījumam starp fiksētām un mainīgām izmaksām atkarībā no tehnoloģijām.

Dalībvalsts saistības

(56) Slovēnija apņēmas sagatavot grozījumus noteikumos par elektrību, ko ražo, izmantojot atjaunojamās enerģijas avotus un koģenerāciju, lai mainītu pašreizējo shēmas finansēšanas sistēmu. Šos grozījumus iekļaus, lai izveidotu atbalsta shēmu, kas atbilst EK līguma 25. un 90. pantam:

i) atbalsta līdzekļu vākšanas veids tiks mainīts uz vienreizēju maksājumu par savienojumu neatkarīgi no patērētās elektrības daudzuma un avota. Vienreizējā maksājuma apjomu noteiks, ņemot vērā savienojuma jaudu (drošinātāju rādītāji) un savienojuma sprieguma līmeni konkrētiem patērētājiem un patērētāju grupām;

⁽¹⁾ Slovēnijas Oficiālais Vēstnesis Nr. 74/01.

⁽²⁾ Slovēnijas Oficiālais Vēstnesis Nr. 49/03.

ii) no brīža, kad Slovēnija pievienojās Eiropas Savienībai, līdz brīdim, kad tiks ieviests jaunais līdzekļu vākšanas veids, Slovēnija nodrošinās, ka “zaļās” elektroenerģijas importētāji var pieprasīt kompensēt nodevu, ar ko shēmas ietvaros finansē atbalstu atjaunojamiem enerģijas veidiem, nodrošinot, ka importētāji var pierādīt, ka to iestājai enerģijai patiešām ir “zaļa” izcelsme. Nosacījumi dokumentācijai, lai pierādītu ievestās elektrības “zaļo” izcelsmi, galvenokārt pamatojas uz Kopienas izcelsmes apliecinājumu sistēmu. Vajadzības gadījumā, lai nepieļautu mākslīgi augstas deklarētās summas, kurām Kopienas izcelsmes apliecinājumu sistēma negarantē pietiekošu aizsardzību, tiks ieviesti ierobežojumi vienam piegādātājam kompensējamajām summām. Līdzīgu sistēmu ieviesīs attiecībā uz koģeneratīvo elektroenerģiju, pamatojoties uz Kopienas izcelsmes apliecinājumu sistēmu koģeneratīvai elektroenerģijai.

7. NOVĒRTĒJUMS

7.1. Spēkā esošās Kopienas direktīvas par elektrības ražošanu

- (57) Elektrības ražošanu regulē vairāku Kopienas direktīvu noteikumi, tostarp jo īpaši Direktīva 2003/54/EK, Direktīva 2001/77/EK un Direktīva 2004/8/EK.
- (58) Direktīvas 2003/54/EK 3. panta 2. punkts nosaka: “Pilnībā ievērojot attiecīgos Līguma noteikumus, īpaši tā 86. pantu, dalībvalstis uzņēmumiem, kas darbojas elektroenerģijas nozarē, var vispārējās ekonomiskās interesēs uzlikt sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības, kuras attiecas uz drošību, tostarp piegādes drošību, piegādes regularitāti, kvalitāti un cenu, kā arī uz vides aizsardzību, tostarp energoefektivitāti un klimata aizsardzību”.
- (59) Direktīvas 2003/54/EK 11. panta 4. punkts nosaka: “Dalībvalsts apgādes drošības apsvērumu dēļ var noteikt, ka priekšroka dodama to ražošanas objektu dispečerībai, kas izmanto vietējos primārās enerģijas kurināmā avotus, bet nevienā kalendārā gadā nepārsniedzot 15 % no kopējās primārās enerģijas, kura vajadzīga, lai saražotu elektroenerģiju, ko patērē attiecīgajā dalībvalstī”.
- (60) Direktīva 2001/77/EK nosaka valstu orientējošos mērķus attiecībā uz patēriņu enerģijai no atjaunojamiem enerģijas avotiem. Direktīvas 3. pants nosaka:

“1. Dalībvalstis veic attiecīgus pasākumus, lai iedrošinātu lielāku tās elektrības patēriņu, kas ražota, izmantojot neizsīkstošos enerģijas avotus, saskaņā ar valsts orientējošajiem mērķiem, kas minēti 2. punktā. Šiem pasākumiem jābūt proporcionāliem sasniedzamajam mērķim.

2. Ne vēlāk kā 2002. gada 27. oktobrī un pēc tam ik pēc pieciem gadiem dalībvalstis pieņem un publicē ziņojumu, kurā nosaka valsts orientējošos mērķus attiecībā uz tādās elektrības patēriņu nākotnē, kas ražota, izmantojot neizsīkstošos enerģijas avotus, šo mērķi izsakot kā procentuālu daļu no elektrības patēriņa nākamajos 10 gados. Ziņojumā arī izklāsta pasākumus, kas veikti vai ko plānots veikt valsts līmenī, lai sasniegtu minētos valsts orientējošos mērķus. Lai noteiktu šos mērķus līdz 2010. gadam, dalībvalstis:

— ņem vērā pielikumā norādītās atsauces vērtības,

— nodrošina, lai mērķi būtu saderīgi ar visām tām valsts saistībām, ko tā uzņēmusies saistību par klimata pārmaiņām sakarā, kuras Kопiena uzņēmusies, ievērojot Kioto protokolu, kas pievienots Apvienoto Nāciju Vispārējai konvencijai par klimata pārmaiņām.”

- (61) Direktīvas 2001/77/EK pielikums, kurā grozījumi izdarīti ar Pievienošanās aktu, nosaka Slovēnijai valsts mērķi 33,6 %.

7.2. Novērtējums atbalstam “zaļās” elektroenerģijas un koģeneratīvās elektroenerģijas ražotājiem

7.2.1. Atbalsta esība EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē

- (62) Lai pasākums būtu valsts atbalsts EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē, tam jārada konkurences priekšrocības īpašā veidā, tam jāietekmē konkurence vai jādraud to ietekmēt un jāiespaido tirdzniecība starp dalībvalstīm, un tajā jābūt iesaistītiem valsts līdzekļiem.
- (63) Tas, ka shēma ir īpaša, ir skaidrs, jo tās mērķis ir tikai konkrētas elektrostacijas. Tas, ka tā piešķir priekšrocības šīm elektrostacijām, arī ir skaidrs, jo pats sistēmas mērķis ir ļaut šīm elektrostacijām pārdot savu elektrību par cenu, kas ir augstāka nekā tirgus cena.

- (64) Starp dalībvalstīm notiek elektrības apmaiņa. Ar Direktīvu 2003/54/EK tiek pabeigta elektrības iekšējā tirgus izveidošana, kas tika iesākta ar Direktīvu 96/92/EK. Slovēnijas tīkls ir savienots jo īpaši ar Austrijas un Itālijas tīkliem. Slovēnija veic elektrības apmaiņu ar tās kaimiņiem. Piemēram, 2004. gadā Slovēnija importēja elektrību 6 314 gWt apjomā un eksportēja 7 094 gWt ⁽¹⁾. Tādēļ šis pasākums ietekmē dalībvalstu savstarpējo tirdzniecību.
- (65) Komisija arī norāda, ka Slovēnija neapšaubīja minēto trīs kritēriju izpildi.
- (66) Attiecībā uz ceturto kritēriju – valsts līdzekļu ietveršanu – Komisija nepiekrīt Slovēnijas argumentam, ka šī sistēma ir tāda pati, kā sistēma, ko ir pārbaudījusi Tiesa lietā *PreussenElektra*.
- (67) Atšķirība starp šīm divām lietām ir to finansēšanas mehānismos. *PreussenElektra* gadījumā, valsts regulētu tarifu sistēmu finansēja tieši no privātiem elektrības piegādes uzņēmumiem, kuriem bija jāpērk elektrība no ražotājiem, kas izmanto atjaunojamās enerģijas avotus, par cenu, kas ir zemāka par tirgus cenu. Savukārt šajā lietā izmaksas, kas radušās, izmantojot valsts regulētu tarifu sistēmu, tiek finansētas, izmantojot parafiskālu nodevu.
- (68) Šajā sakarā Komisija norāda faktu, ka shēma ir finansēta, izmantojot ieņēmumus no nodevas, ko ir noteikusi valsts. Atšķirībā no lietas *PreussenElektra*, ieņēmumi no nodevas pēc tam ir ieskaitīti kontā, ko pārvalda valsts iestādes. Valsts iestādes noformē līdzekļus kontā saskaņā ar tiesību aktos noteikto izplatīšanas shēmu.
- (69) Komisija nemainīgi uzskata, ka ieņēmumi no šādām nodevām ir valsts līdzekļi ⁽²⁾. Šī prakse izriet no Tiesas prakses, saskaņā ar kuru ieņēmumi no valsts noteiktām nodevām, kuri ieskaitīti valsts izveidotos fondos un izmantoti, lai atbalstītu atsevišķus uzņēmumus, tiek raksturoti kā valsts līdzekļi. (Piemēram, skatīt Tiesas nolēmumus lietās C-173/73 ⁽³⁾ un C 78/79 ⁽⁴⁾).
- (70) *Pearle* spriedumā ⁽⁵⁾ Tiesa pasludināja, ka ieņēmumi no parafiskālās nodevas, ko noteikusi valsts kontrolēta padome saviem locekļiem, nevar tikt uzskatīti par valsts līdzekļiem. Lēmumu par nodevu pieņēma profesionālu padome optikas nozarē, un šo nodevu noteica katram loceklim šajā nozarē. To izmantoja reklāmas pasākumu finansēšanai nozares labā, tātad pašu ieguldītāju labā.
- (71) Tiesa nolēma, ka šis pasākums nav valsts atbalsts, jo lēmums par nodevas izveidošanu nav piedēvējams valstij un ieņēmumi no nodevas nebija valsts resursi.
- (72) Atšķirībā no sistēmas, ko izskatīja Tiesa, valsts atbildība lietā, par kuru ir šis lēmums, ir ļoti skaidra, jo pati valsts ir noteikusi šo nodevu ar likumu.
- (73) Attiecībā uz līdzekļu izcelsmi Komisija norāda, ka iepriekš minētajā Tiesas spriedumā minēto līdzekļu izcelsme ir atšķirīga, jo naudas līdzekļi lietā, par kuru ir šis lēmums, ir vākti nevis no to uzņēmumu maksājumiem, kuri gūst labumu no šī pasākuma, bet gan no visiem klientiem, kuri pērk elektrību, neatkarīgi no tā, vai tie ir shēmas atbalsta saņēmēji, vai viņu konkurenti. Šādu mehānismu nevar izveidot tāda uzņēmumu apvienība, kā tā, kas aplūkota Tiesas spriedumā. Tas parāda shēmas īpašo fiskālo būtību, kas ir kļuvusi iespējama, tikai izmantojot valsts pilnvaras.
- (74) Komisija uzskata, ka ar šo atšķirību pietiek, lai attiecīgajā lietā izdarītu secinājumu par valsts atbalsta esību.
- (69) Komisija nemainīgi uzskata, ka ieņēmumi no šādām nodevām ir valsts līdzekļi ⁽²⁾. Šī prakse izriet no Tiesas prakses, saskaņā ar kuru ieņēmumi no valsts noteiktām nodevām, kuri ieskaitīti valsts izveidotos fondos un izmantoti, lai atbalstītu atsevišķus uzņēmumus, tiek raksturoti kā valsts līdzekļi. (Piemēram, skatīt Tiesas nolēmumus lietās C-173/73 ⁽³⁾ un C 78/79 ⁽⁴⁾).

7.2.2. Atbalsta likumība

- (75) Atbalsta shēma tika izveidota pirms Slovēnijas pievienošanās Eiropas Savienībai. Sākotnējais juridiskais pamats shēmai ir 1999. gada Enerģētikas akts. Ražotāji, kuri tiesīgi saņemt atbalstu un kuri gūst labumu no atbalsta shēmas, ir definēti 2001. gada Rīkojumā par nosacījumiem, lai iegūtu statusu “elektrības ražotājs, kurš ir tiesīgs saņemt atbalstu” ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Avots: Starptautiskā Enerģētikas aģentūra. http://www.iea.org/Textbase/stats/electricitydata.asp?COUNTRY_CODE=SI

⁽²⁾ Skatīt, piemēram, spriedumu lietā Nr. 161/04 – Portugāle, OV C 250, 8.10.2005., 9. lpp.

⁽³⁾ 1974. gada 2. jūlija spriedums lietā C-173/73 – Itālija pret Komisiju.

⁽⁴⁾ 1997. gada 22. marta spriedums lietā C-78/79 – *Steinike* pret Vācijas Federatīvo Republiku.

⁽⁵⁾ Tiesas 2004. gada 15. jūlija spriedums lietā C-345/02.

⁽⁶⁾ *Slovēnijas Oficiālais Vēstnesis* Nr. 29/01 un 99/01.

(76) Valsts finanšu risks saistībā ar shēmu netika noteikta laikā, kad notika pievienošanās. Shēmai nav ierobežots vai iepriekš noteikts atbalsta saņēmēju skaits. Ikvienu elektrostacija, kas atbilst iepriekšminētajā rīkojumā noteiktām tehniskām prasībām, var saņemt atbalstu. Tādējādi tiek ietvertas, it īpaši, visas jaunās elektrostacijas, kuras tiesīgas saņemt atbalstu un kuras ir pievienotas tīklam pēc Slovēnijas pievienošanās ES. Pat attiecībā uz katru atsevišķu atbalsta pasākumu, kas piešķirts saskaņā ar shēmu, nevar iepriekš paredzēt valsts finanšu risku, jo tas ir atkarīgs no atšķirības starp valsts fiksēto pirkuma cenu, pērkot no elektrostacijas, un vidējo tirgus cenu, kuras svārstības nav paredzamas. Slovēnija ir uzsvērusi, ka uzzināt to, kāds ir patiesais shēmas radītais slogs valstij, var tikai katra tā gada beigās, kad shēma tika piemērota.

(77) Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija uzskata, ka shēma ir vēl piemērojama pēc Slovēnijas pievienošanās Eiropas Savienībai.

(78) Komisija norāda, ka minētie argumenti jau bija izklāstīti "lēmumā par procedūras uzsākšanu" un ka Slovēnija savos apsvērumos tos neapstrīdēja.

(79) Čehijas, Igaunijas, Kipras, Latvijas, Lietuvas, Ungārijas, Maltas, Polijas, Slovēnijas un Slovēnijas Pievienošanās akts Eiropas Savienībai (turpmāk "Pievienošanās akts") norāda īstenotā atbalsta kategorijas, kuras pēc pievienošanās ES tiek uzskatītas par pastāvošo atbalstu EK līguma 88. panta 1. punkta nozīmē:

— atbalsta pasākumi, kuri ir īstenoti pirms 1994. gada 10. decembra. Shēmu ieviesa 2001. gadā, un tādēļ tā neiekļaujas šajā kategorijā,

— atbalsta pasākumi, kas norādīti Pievienošanās akta IV pielikuma papildinājumā. Shēma nav norādīta šajā sarakstā, un tādēļ tā neiekļaujas šajā kategorijā,

— atbalsta pasākumi, pret kuriem pēc īpašas procedūras – tā sauktās "pagaidu procedūras" – Komisija nav iebildusi.

Visus atbalsta pasākumus, kuri vēl ir piemērojami pēc pievienošanās datuma un kuri neatbilst minētajiem nosacījumiem, pievienojoties ES, uzskata par jaunu atbalstu, lai ievērotu EK līguma 88. panta 3. punktu.

(80) Shēma neiekļaujas nevienā no trijām norādītajām kategorijām. Tādēļ, pievienojoties ES, tā ir jāuzskata par jaunu atbalstu, lai piemērotu EK līguma 88. panta 3. punkta noteikumus. Šis atbalsts netika paziņots Komisijai, tādēļ tas ir nelikumīgs saskaņā ar 1. panta f) punktu Padomes 1999. gada 22. marta Regulā (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (¹).

7.2.3. Atbalsta savienojamība ar EK līgumu

(81) Komisija norāda, ka shēma sastāv no trim daļām, jo tā nodrošina atbalstu trim dažādām atbalsta saņēmēju grupām. Divām pirmajām grupām, proti, "zaļās" elektroenerģijas ražotājiem un efektīvām koģenerācijas stacijām, Slovēnijas mērķis ir vides aizsardzība. Trešajai atbalsta saņēmēju grupai, proti, Trbovļes elektrostacijai, atbalsts ir paredzēts noteikta elektrības apgādes drošības līmeņa uzturēšanai.

(82) Ņemot vērā pasākumu dažādos mērķus, shēmas dažādās daļas vērtēs atsevišķi.

"Zaļās" elektroenerģijas ražotājiem sniegtā atbalsta savienojamība ar pamatnostādņēm vides jomā

(83) Komisija vērtēja "zaļās" elektroenerģijas elektrostacijām sniegtā atbalsta mehānisma atbilstību vides aizsardzības atbalsta pamatnostādņēm, īpaši 58. punktam un turpmākajiem punktiem, un konstatē sekojošo.

(84) Komisija norāda, ka atjaunojamās enerģijas avotu definīcija šajā shēmā atbilst Direktīvā 2001/77/EK minētajai definīcijai. Tāpēc šī shēma atbilst vides aizsardzības atbalsta pamatnostādņu 6. punkta astotajam apakšpunktam, un ir piemērojams 58. punkts un turpmākie punkti.

(¹) OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.

- (85) Kā noteikts vides aizsardzības atbalsta pamatnostādņu 59. punkta 1. apakšpunktā, dalībvalstis var kompensēt starpību starp atjaunojamās enerģijas ražošanas izmaksām un attiecīgā enerģijas veida tirgus cenu. Tādējādi šāda kompensācija var attiekties vienīgi uz papildu ražošanas izmaksām videi draudzīgas elektroenerģijas ražošanai salīdzinājumā ar ražošanas izmaksām elektroenerģijai, kas izmanto tradicionālos enerģijas avotus. Ikvienam atbalstam tomēr jāsedz vienīgi elektrostacijas amortizācija un, ja dalībvalstis var parādīt, ka bez tā nevar iztikt, godīga peļņa no kapitāla.
- (86) Kompensāciju atbalstītajai enerģijai Slovēnija aprēķināja ar fiksētajiem tarifiem (valsts regulēti tarifi) iepriekš aprakstītajā veidā. Objektīvas atbalsta līmeņa aprēķināšanas metodes nosaka tiesību akts. Saskaņā ar iepriekš aprakstīto informāciju atbalsts nepārsniegs amortizāciju un godīgu peļņu no kapitāla. Atbalsts tiks piešķirts tikai 10 gadus, jo tāds ir līgumu darbības laiks, kas noslēgti starp tīkla operatoriem un “zaļās” elektroenerģijas ražotājiem. Šis periods ir īsāks par šādām elektrostacijām ierasto 15 gadu amortizācijas periodu. Komisija pozitīvi norāda, ka visos gadījumos ražošanas izmaksu cena elektrostacijai, kura tiesīga saņemt atbalstu, ir augstāka nekā vidējā tirgus cena un garantētā pirkuma cena. Tādējādi starpība starp “zaļās” elektroenerģijas tirgus cenu un ražošanas izmaksām ir augstāka nekā piemaksa visām elektrostacijām.
- (87) Turklāt vides aizsardzības atbalsta pamatnostādņu 59. punkta 2. apakšpunkts paredz, ka, nosakot atbalsta lielumu darbībai, jāņem vērā ikviens attiecīgajai firmai piešķirtais atbalsts ieguldījumiem jaunajā elektrostacijā. Pēc sākotnējā lēmuma Slovēnija informēja Komisiju par to, ka tikai daži atjaunojamās enerģijas ražotāji saņem labumu no ieguldījumu atbalsta papildus darbības atbalstam. Slovēnija ievieša tiesību aktus, kas investīciju atbalsta saņēmējiem noteica pienākumu deklarēt piešķirtā atbalsta lielumu pirms savas elektroenerģijas laišanas tīklā par fiksētām cenām.
- (88) Kad ir piešķirts atbalsts ieguldījumiem, regulēto cenu samazina. Šis samazinājums ir proporcionāls pusei no piešķirtā ieguldījumu atbalsta. Kaut arī fiksēta proporcija teorētiski var radīt pārmērīgu kompensēšanu tehnoloģijām ar zemām darbības izmaksām, Slovēnija ir pierādījusi, ka faktiski tad, kad ļoti retos gadījumos atbalsts ieguldījumiem ir summējies ar iepriekšējo atbalsta saņemšanas shēmu, pārmērīga kompensēšana nav notikusi. Tas ir tāpēc, ka Slovēnijai pašlaik nav atjaunojamās enerģijas elektrostaciju ar zemām darbības izmaksām, piemēram, vēdzirnavu.
- (89) Turpmākajai šīs shēmas piemērošanai Slovēnija ir sākusī vajadzības gadījumā samazināt proporciju tā, ka saskaņā ar vides aizsardzības atbalsta pamatnostādņu 59. punkta 2. apakšpunktu pārmērīga kompensēšana nenotiek.
- (90) Tāpēc Komisija atzīst, ka Slovēnija uzskatāmi parādīja, ka atbalsts, kas piešķirts saskaņā ar šo pasākumu, nepārsniegs pasākumā atbalstītās atjaunojamās enerģijas avotu ražošanas papildu izmaksas. Tāpēc šis pasākums atbilst vides aizsardzības atbalsta pamatnostādņu 58. punktam un turpmākajiem punktiem.
- Elektroenerģijas ražotājiem, kuri izmanto koģeneratīvu tehnoloģiju, sniegtā atbalsta savienojamība ar vides aizsardzības atbalsta pamatnostādņēm*
- (91) Komisija vērtēja efektīvām koģenerācijas elektrostacijām sniegtā atbalsta mehānisma atbilstību vides aizsardzības atbalsta pamatnostādņēm, īpaši to 66. un 67. punktam, un konstatē sekojošo.
- (92) Pirmkārt, Komisija norāda, ka saskaņā ar vides aizsardzības atbalsta pamatnostādņu 66. punktu darbības efektīvāte koģenerācijas stacijām, kas saņem šīs shēmas atbalstu, pārsniedz Direktīvā 2004/8/EK noteiktās atsauces vērtības. Slovēnija atjauninās atsauces vērtības saskaņā ar direktīvu. Tāpēc koģenerācijas elektrostācijas, uz kurām attiecas šī shēma, pilda atbilstības prasības, kas noteiktas vides aizsardzības atbalsta pamatnostādņu 31. punktā.
- (93) Kā liecina Slovēnijas sniegtā informācija, koģenerācijas stacijas ražotās elektroenerģijas vidējās izmaksas visos gadījumos ir augstākas nekā garantētā pirkuma cena⁽¹⁾. Aprēķinā ir ņemti vērā arī siltumenerģijas ražošanas un pārdošanas ieņēmumi. Tāpēc Komisijas viedoklis ir, ka atbalsta lielums ir aprēķināts saskaņā ar vides aizsardzības atbalsta pamatnostādņu 66. punktu.
- (94) Slovēnija informēja Komisiju par to, ka atbalsts koģenerācijas stacijām tiek piešķirts ar tādiem pašiem noteikumiem kā “zaļās” elektroenerģijas ražotājiem. Tā kā šo noteikumu savienojamība ar vides aizsardzības atbalsta pamatnostādņēm tika pierādīta, Komisija uzskata, ka no tā izriet, ka shēmas komponents, kas sniedz atbalstu koģenerācijas stacijām, atbilst vides aizsardzības atbalsta pamatnostādņu 66. punktam.

⁽¹⁾ Sk. trīs pēdējās rindas iepriekš redzamajās tabulās.

“Zaļās” elektroenerģijas un koģeneratīvas enerģijas ražotāju atbalsta finanšu mehānisma atbilstība EK līguma 25. un 90. pantam.

- (95) Komisija norāda, ka, uzliekot nodevu gan vietējā ražojuma, gan importētai “zaļajai” elektroenerģijai par labu iekšzēmē ražotajai “zaļajai” elektroenerģijai, iepriekš, iespējams, ir radīta ievestās “zaļās” elektroenerģijas diskriminācija. Tomēr Slovēnija ir apņēmusies ieviest iespēju atmaksāt nodevu, kas bija ievākta par ievesto “zaļo” elektroenerģiju. Komisija norāda, ka atmaksāšanas pamatā pirmām kārtām būs Kopienas sistēma par izcelsmes apliecinājumiem. Ar papildu prasību palīdzību dalībvalstis aizsargās sistēmu no mākslīgi augstām ievadumu deklarācijām. Vērtējot prasību proporcionalitāti, Komisija ņēma vērā mākslīgo deklarāciju risku un Slovēnijas tirgus mazo apjomu, kurā šādas mākslīgas deklarācijas varētu būtiski ietekmēt atbalsta sistēmu. Tādējādi Komisija uzskata, ka Slovēnija ir apņēmusies izveidot piemērotu instrumentu, lai nodrošinātos pret jebkādu diskrimināciju, kas, iespējams, tika pieļauta iepriekš.
- (96) Komisija norāda, ka Slovēnija uzsāka jaunā finanšu mehānisma ieviešanu, kas balstās uz savienojuma maksu, kas būs neatkarīga no iekšzēmē ražotās vai ievestās “zaļās” elektroenerģijas īstā patēriņa. Jaunais mehānisms nebūs diskriminējošs attiecībā uz ievesto “zaļo” elektroenerģiju.

Secinājums par atbalstu “zaļās” elektroenerģijas un koģeneratīvās enerģijas ražotājiem

- (97) Ņemot vērā iepriekš teikto, atbalsts gan “zaļajām” elektrostacijām, gan koģenerācijas stacijām atbilst vides aizsardzības atbalsta pamatnostādņu kritērijiem. Tā kā ar to pietiek, lai paziņotu tā atbilstību kopējam tirgum, Komisija uzskata, ka nav nepieciešams analizēt, vai atbalstu varētu izsludināt par atbilstīgu salīdzinājumā ar citiem noteikumiem, pat ja Komisija šos noteikumus paredzēja lēmumā par procedūras uzsākšanu.

7.3. Atbalsta vērtējums Trbovļes elektrostacijai

- (98) Slovēnija uzskata, ka atbalsts Trbovļes elektrostacijai ir kompensācija par vispārējās ekonomiskās intereses pakalpojuma izmaksām elektroenerģijas piegādes drošības jomā

- (99) Kompensācijas par vispārējās ekonomiskās intereses pakalpojuma izmaksām var būt priekšrocība, izmantojot izņēmumu principam par valsts atbalsta aizliegumu. Dažos gadījumos šādas kompensācijas var pat nebūt valsts atbalsts EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē. Tiesa savā 2003. gada 24. jūlija spriedumā par lietu C-280/00⁽¹⁾ (turpmāk “Altmarkas spriedums”) nosauca četrus nosacījumus, pie kuriem valsts atbalsts, kura mērķis ir kompensēt vispārējās ekonomiskās intereses pakalpojuma izmaksas, nav valsts atbalsts EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē.

- (100) Komisija analizēja atbalstu Trbovļei, ņemot vērā šos četrus nosacījumus.

- (101) **Pirmais nosacījums:** “uzņēmumam, kas ir saņēmējs, jābūt saistībām par īsta publiska pakalpojuma pildīšanu un šīm saistībām ir jābūt skaidri definētām”.

- (102) Komisija norāda, ka Slovēnijas tiesību sistēma uztic Trbovļes elektrostacijai pienākumu par piegādes drošību, tieši atsaucoties uz Direktīvu 2003/54/EK un īpaši uz tās iepriekš citēto 3. panta 2. punktu un 11. panta 4. punktu.

- (103) Komisija vairākos lēmumos ir jau izteikusi uzskatu, ka Direktīvas 2003/54/EK 11. panta 4. punkts, ja to lasa kopā ar tās pašas direktīvas 3. panta 2. punktu, varētu tikt interpretēts kā pamats pienākumam veikt publisku pakalpojumu piegādes drošības jomā⁽²⁾. Šajā pantā ir minēti maksimāli 15 % no kopējās primārās enerģijas, kas nepieciešama, lai ražotu attiecīgajā dalībvalstī patērēto elektroenerģiju. Slovēnija uzņēmās ierobežot atbalsta apjomu Trbovļes elektrostacijai, lai ievērotu šo normu, pat ņemot vērā atbalstu, ko tai pašā nolūkā sniedz ārpus šajā lēmumā aplūkotās shēmas. Pienākums ir ierobežots arī laikā līdz 2009. gadam.

- (104) Tāpēc Komisija uzskata, ka pirmais nosacījums ir izpildīts.

- (105) **Otrais nosacījums:** “parametri, uz kuru pamata aprēķina kompensāciju, jānosaka iepriekš objektīvā un pārredzamā veidā”.

⁽¹⁾ Tiesas 2003. gada 24. jūlija spriedums lietā C-280/00, *Altmark trans GmbH un Regierungspräsidium Magdeburg* pret *Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH*.

⁽²⁾ Sk. Komisijas lēmumus lietās N 34/99 (OV C 5, 8.1.2002, 2. lpp.), NN 49/99 (OV C 268, 22.9.2001, 7. lpp.) un N 6/A/2001 (OV C 77, 28.3.2002, 26. lpp.).

- (106) Aplūkojamajā gadījumā atbalsts izpaužas fiksētā pirkuma cenā. Ik gadu valdība publicē izdoto lēmumu, ar kuru nosaka elektroenerģijas daudzumu, uz ko attiecas pirkuma saistības, un šīs elektrības pirkuma cenu. Cenas noteikšana noris saskaņā ar pārredzamu metodiku ar attaisnotu izmaksu sarakstiem, kas nosedz vienīgi elektrostacijas ražošanas izmaksas.
- (107) Tāpēc Komisija uzskata, ka otrais nosacījums ir izpildīts.
- (108) **Trešais nosacījums:** “kompensācija nedrīkst pārsniegt nepieciešamo, lai segtu visas izmaksas vai daļu no tām, kas radušās, pildot publiskā pakalpojuma pienākumus, ņemot vērā attiecīgos ieņēmumus un saprātīgu peļņu par šo pienākumu izpildi”.
- (109) Pirkuma cenu nosaka, lai nosegtu ne vairāk kā ražošanas izmaksas paredzētajam elektroenerģijas daudzumam. Tas neietver nekādu peļņas daļu.
- (110) Tāpēc Komisija uzskata, ka trešais nosacījums ir izpildīts.
- (111) **Ceturtais nosacījums:** “tur, kur uzņēmums, kam jāpilda publiskā pakalpojuma pienākums, īpašā gadījumā netiek izraudzīts saskaņā ar atklāta iepirkuma procedūru, kas ļautu izvēlēties to kandidātu, kurš spēj sabiedrībai sniegt šos pakalpojumus par viszemāko maksu, nepieciešamās kompensācijas līmenis jānosaka, balstoties uz tādu izmaksu analīzi, kādas būtu bijušas tipiskam, labi vadītam uzņēmumam, kas ir apgādāts ar piemērotiem transporta līdzekļiem, lai būtu spējīgs nodrošināt vajadzīgās publiskā pakalpojuma prasības, ņemot vērā attiecīgos ieņēmumus un saprātīgu peļņu par pienākumu izpildi”.
- (112) Trbovļes elektrostacija netika izraudzīta atklātā iepirkuma procedūrā. Tomēr Komisija norāda, ka Slovēnija ir pierādījusi, ka šajā gadījumā Trbovļes izvēle bija tā, kas nodrošināja vispārējās ekonomiskās intereses pakalpojumu par viszemāko maksu sabiedrībai, ņemot vērā īpašos faktiskos un tiesiskos ierobežojumus, kas šajā gadījumā bija noteicoši. Šajā gadījumā publiskā pakalpojuma pienākums ietver sevī valsts apgādes drošības nodrošinājumu līdz 2009. gadam, izmantojot vietējos primārās enerģijas kurināmā avotus, nepārsniedzot nevienā kalendārajā gadā 15 % no kopējās primārās enerģijas, kas vajadzīga, lai saražotu Slovēnijā patērēto elektroenerģiju.
- (113) Pašreizējā situācijā ne vairāk kā divas elektrostacijas Slovēnijā būtu varējušas katrā ziņā izpildīt šo publiskā pakalpojuma pienākumu viņu pašreizējā stāvoklī. Tās ir Šoštaņas elektrostacija un Trbovļes elektrostacija.
- (114) Citām elektrostacijām būtu vajadzīga dārgu dūmu attīrīšanas iekārtu celtniecība, lai tās varētu izmantot, kas padarītu šo izvēli neekonomisku. Divas Šoštaņas elektrostacijas vienības, kas var izmantot vietējo kurināmo, jau tiek izmantotas līdz to maksimālajai jaudai, lietojot vietējās brūnogleš. Nebūtu ekonomiski tajās palielināt vietējo ogļu sadedzināšanas maksimālo jaudu, jo tas prasītu elektrostacijas paplašināšanu vai dažu tās vienību modernizēšanu ar dūmu attīrīšanas iekārtu. Šo divu vienību produkciju Slovēnijas iestādes ņem vērā, kad aprēķina 15 % ierobežojumu, kas tika pieminēts 112. punktā. Tāpēc šajā gadījumā vienīgi Trbovļe varēja nodrošināt publiskā pakalpojuma pienākumu. Atbalsts Trbovļei nosedz tikai daļu no 15 %, kuru nevar nosegt Šoštaņas elektrostacija.
- (115) Tāpēc Slovēnija ir gājusi ekonomiski visizdevīgāko ceļu, lai panāktu publiskā pakalpojuma pienākuma izpildi, kas paredz elektroenerģijas ražošanu ar vietējo kurināmo. Ņemot vērā arī to, ka kompensācijas par publiskā pakalpojuma pienākumu neietver nekādu peļņas sastāvdaļu, Komisija secina, ka publiskā pakalpojuma pienākums ir izpildīts par viszemāko maksu sabiedrībai. Veicot piedāvājumu konkursu, lētāks risinājums nebūtu iegūts. Patiešām, īsā laika periodā (līdz 2009. gadam) pašreizējo elektrostaciju modernizēšana vai jaunu, efektīvāku staciju būvēšana (ja tas būtu iespējams) prasītu lielas ieguldījumu izmaksas, un ikviens kandidāts būtu prasījis kompensāciju, kurā iekļauta vismaz saprātīga peļņa ieņēmuma veidā par ieguldīto kapitālu. Tādējādi tas būtu novedis pie lielāka kompensācijas apjoma, kas jāpiešķir operatoram, kam uzticēts VEIP pienākums.
- (116) Turpinot Komisija norāda, ka nav nekādu norāžu par to, ka Trbovļes elektrostacija nedarbotos kā labi vadīts tipisks uzņēmums vai ka tā darbotos īpaši neefektīvi. Komisija norāda, ka uzņēmums savu darbību pārstrukturēja jau ekonomiskās pārejas laikā Slovēnijā, īpaši slēdzot savas vecākās un neefektīvākās vienības, kas bija novecojušas, un samazināja personālu. Tā arī norādīja, ka atbildība par publiskā pakalpojuma pienākumu nekādā ziņā neietver peļņu.

- (117) Visbeidzot Komisija norāda, ka Trbovļes elektrostacija nevarēs izmantot iespēju, ko radīs emisiju kvotu tirdzniecības sistēmas (EKTS) jaunā kārtā 2008.–2012. gadam, lai gūtu papildu ienākumu vai peļņu, kas rastos īpašā publiskā pakalpojuma pienākuma izpildes rezultātā, salīdzinājumā ar to, ko varētu gūt jebkurš cits citādā ziņā līdzīgs uzņēmums. Patiešām, valsts uzliek Trbovļei publiskā pakalpojuma pienākumu ražot elektroenerģiju. Atšķirībā no elektrostacijām, kas brīvi pārdod savu elektroenerģiju tirgū, Trbovļei tāpēc nebūs alternatīvas apstādināt elektroenerģijas ražošanu un pārdot CO₂ tirgū vajadzīgās kvotas, ko tā saņēma par brīvu, bez pienākuma pirkt līdzīgu kvotu skaitu, lai izpildītu savas saistības. Tas neskar elektrostaciju, paaugstinot efektivitāti atbilstīgi EKTS radītajai stimulēšanas struktūrai un līdz ar to atbrīvojot rezerves kvotas, ko tā varētu pārdot, vienlaikus pildot savu publiskā pakalpojuma pienākumu ražot noteiktu elektroenerģijas daudzumu.
- (118) Iepriekšējais apsvērums balstās uz apgalvojuma, ka pašreiz brūnogleis ir visekonomiskākais vietējā kurināmā avots elektrības ražošanai Slovēnijā. Komisija uzskata, ka pašreiz un tuvākajā nākotnē tā tas ir.
- (119) Tomēr Komisija arī norāda, ka dažām elektrības ražošanas tehnoloģijām, kas lieto vietējā kurināmā atjaunojamus avotus, jau tagad ir ražošanas izmaksas, kas nav daudz augstākas par brūnoglū ražošanas izmaksām. Tas attiecas uz lielām biomasas elektrostacijām, kurām, spriežot pēc Slovēnijas, ražošanas izmaksas vidēji ir 18,18 SIT/mWh, kas ir nedaudz vairāk kā 10 % virs Trbovļes izmaksām.
- (120) Tāpēc Komisija norāda, ka pamatojums pašreizējā lēmumā balstās uz faktisko situāciju šajā konkrētajā gadījumā un, sevišķi ņemot vērā to, ka Trbovļes elektrostacijai uzliktās saistības beigsies 2009. gadā. Ilgākā laika posmā, kad atjaunojamo enerģijas avotu izmaksas būs samazinājušās un to kopējā jauda būs palielinājusies, situācija var būt citāda.
- (121) Turklāt Komisija ņem vērā, ka šis īpašais publiskā pakalpojuma pienākums ir uzticēts, pamatojoties uz Kopienas aktu – Direktīvu 2003/54/EK. Šī publiskā pakalpojuma pienākuma – nodrošināt valsts piegādes drošību – īpašo raksturu var interpretēt kā tādu, kas pēc definīcijas apjoma ziņā aprobežojas ar valsts robežām, kurās pakalpojuma sniedzējam bija jāuztic pienākums.

- (122) Komisija tāpēc uzskata, ka Slovēnijas lietotā metode, nosakot stabilu kompensācijas apjomu, kas piešķirts Trbovļes elektrostacijai, nodrošina to, ka VEIP tiek sniegts par sabiedrībai vislētāko maksu līdz 2009. gadam. Šī gadījuma īpašajos tiesiskajos un reālajos apstākļos neliekas, ka kompensācija pārsniegtu to, ko būtu pieprasījis tipisks labi organizēts uzņēmums tā veikšanai. Tāpēc Komisija uzskata, ka ceturtais nosacījums ir izpildīts, paturot prātā, ka publiskā pakalpojuma pienākums izbeidzas 2009. gada beigās. Šis laika ierobežojums arī dos Slovēnijai iespēju pārdomāt, vai tā, sākot ar 2010. gadu, pārslēgsies uz "tīru ogļu" tehnoloģijām brūnoglū izmantošanā vai pāries uz biomasas kurināmo vai citu mazāk piesārņojošu kurināmo atbilstīgi Eiropas Savienības enerģētikas politikai ⁽¹⁾.
- (123) Ņemot vērā iepriekš teikto, Komisija secina, ka atbalsts Trbovļes elektrostacijai iepriekš minētajos īpašajos apstākļos atbilst Altmarkas sprieduma četriem nosacījumiem un nav atbalsts EK līguma 87. panta 1. punktā paredzētajā nozīmē,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Atbalsts, kas piešķirts elektroenerģijas ražotājiem, kuri ir tiesīgi saņemt atbalstu un kuri izmanto primārās enerģijas atjaunojamus avotus, kā definēts Slovēnijas Enerģētikas aktā, ir savienojams ar EK līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu.

2. pants

Atbalsts, kas piešķirts elektrības ražotājiem, kuri ir tiesīgi saņemt atbalstu un kuri ražo elektroenerģiju koģenerācijas stacijās, kā definēts Slovēnijas Enerģētikas aktā, ir savienojams ar EK līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu.

3. pants

Atbalsts, kas piešķirts Trbovļes elektrostacijai, kā definēts Slovēnijas Enerģētikas aktā, nav valsts atbalsts EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē.

4. pants

Šis lēmums ir adresēts Slovēnijas Republikai.

Briselē, 2007. gada 24. aprīlī

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Neelie KROES

⁽¹⁾ Sk. 2007. gada janvāra Enerģētikas dokumentu paketi un īpaši COM(2006) 843 galīgo redakciju.

KOMISIJAS LĒMUMS

(2007. gada 24. aprīlis)

par valsts atbalstu C 26/2006 (ex N 110/2006) – Pagaidu aizsargpasākumi kuģu būves nozarē – Portugāle

(izziņots ar dokumenta numuru K(2007) 1756)

(Autentisks ir tikai teksts portugāļu valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2007/581/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 88. panta 2. punkta pirmo daļu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas zonas līgumu, un jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

pēc tam, kad ieinteresētās personas aicinātas iesniegt savus apsvērumus saskaņā ar minētajiem noteikumiem⁽¹⁾, un ņemot vērā šos apsvērumus,

tā kā:

I. PROCEDŪRA

- (1) Portugāle ar 2006. gada 7. februāra vēstuli (reģistrēta 2006. gada 10. februārī) paziņoja Komisijai par savu nodomu piešķirt darbības atbalstu *Estaleiros Navais de Viana do Castelo SA.* (turpmāk tekstā – “ENVC”). Komisija ar 2006. gada 13. marta vēstuli lūdza papildu precizējumus, ko Portugāle sniedza ar 2006. gada 28. aprīļa e-pasta vēstuli.
- (2) Ar 2006. gada 23. jūnija vēstuli Komisija informēja Portugāli, ka tā ir nolēmusi attiecībā uz minēto atbalstu sākt EK Līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru.
- (3) Ar 2006. gada 25. jūlija vēstuli (reģistrēta 2006. gada 26. jūlijā) Portugāles iestādes iesniedza savus apsvērumus attiecībā uz minēto procedūru.
- (4) Komisijas lēmums sākt procedūru tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*⁽²⁾. Komisija aicināja ieinteresētās personas iesniegt savus apsvērumus. Trešās personas neiesniedza nekādus apsvērumus.

II. ATBALSTA PASĀKUMA SĪKS APRAKSTS

- (5) Atbalsts ir paredzēts Portugāles kuģu būvētavai *Estaleiros Navais de Viana do Castelo SA.*, kurā pašlaik strādā aptuveni 1 000 darbinieku.

⁽¹⁾ OV C 223, 16.9.2006., 4. lpp.⁽²⁾ Sk. 1. zemsvītras piezīmi.

- (6) ENVC 2003. gada 14. novembrī noslēdza līgumu ar Francijas kuģu īpašnieku *Fouquet Sacops SA.* par ķīmisko vielu un naftas tankkuģa (korpuss Nr. 227) piegādi par līgumcenu EUR 22 900 000. Kuģis tika piegādāts 2005. gada 26. aprīlī.

- (7) Portugāle ierosina ENVC attiecībā uz šo līgumu piešķirt atbalstu dotācijas veidā EUR 1 461 702 apmērā, balstoties uz Padomes Regulu (EK) Nr. 1177/2002 par pagaidu aizsargpasākumiem kuģu būves nozarē⁽³⁾, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 502/2004⁽⁴⁾ (turpmāk tekstā – “PA regula”). PA regula stājās spēkā 2002. gada 3. jūlijā un zaudēja spēku 2005. gada 31. martā, tādējādi laikā, kad Portugāle paziņoja par atbalstu, tā vairs nebija spēkā.

- (8) Portugāle apgalvo, ka, neraugoties uz to, attiecībā uz minēto līgumu drīkst piešķirt atbalstu atbilstīgi PA regulai, pamatojoties uz turpmāk izklāstītajiem argumentiem.

- (9) PA regulas 4. pantā noteikts: “Regula attiecas uz galīgiem līgumiem, kas parakstīti pēc šīs regulas stāšanās spēkā līdz dienai, kad tā zaudē spēku (...)” Attiecībā uz šo Portugāle skaidro, ka attiecīgais līgums tika noslēgts 2003. gada 14. novembrī, proti, kamēr PA regula vēl bija spēkā, un tāpēc par to drīkst piešķirt atbalstu.

- (10) Papildus tam Portugāle apgalvo, ka par attiecīgo līgumu Korejas kuģu būvētavas piedāvāja zemāku cenu, un tādējādi līgums atbilst PA regulas 2. panta nosacījumiem, un atbalsts ir pamatots, jo paredzēts, lai cīnītos ar Korejas kuģu būvētavu negodīgo konkurenci.

III. OFICIĀLĀS IZMEKLĒŠANAS PROCEDŪRAS SĀKŠANAS PAMATOJUMS

- (11) Komisija savā lēmumā par oficiālās izmeklēšanas procedūras sākšanu šajā lietā turpmāk minēto iemeslu dēļ pauda šaubas par konkrētā atbalsta saderību ar kopējo tirgu, balstoties uz PA regulu.

⁽³⁾ OV L 172, 2.7.2002., 1. lpp.⁽⁴⁾ OV L 81, 19.3.2004., 6. lpp.

- (12) Pirmkārt, Komisija apšaubīja atbalsta stimulējošo iedarbību. Šajā sakarā Komisija norādīja, ka Portugāle nav sniegusi pierādījumus tam, ka laikā, kad ENVC noslēdza līgumu, būtu bijušas jebkādas valsts garantijas, ka kuģu būvētava saņems atbalstu. Gluži pretēji, Portugālē nebija izveidota PA shēma. Papildus tam saskaņā ar pieejamo informāciju Portugāles iestādes lēmumu piešķirt atbalstu ENVC (ar nosacījumu, ka Komisija to apstiprinās) pieņēma tikai 2005. gada 28. decembrī, tas ir, ilgu laiku pēc tam, kad līgums bija noslēgts un kuģis – piegādāts. Tādējādi šķīta, ka ENVC uz līguma slēgšanu nepamudināja valsts atbalsts, jo vēl laikā, kad projekts tika pieņemts, atbalsts nebija pieejams.
- (13) Otrkārt, Komisija apšaubīja atbalsta apstiprināšanas tiesisko pamatu. Komisija norādīja, ka PA regula zaudēja spēku 2005. gada 31. martā un tādējādi laikā, kad Portugāle paziņoja par atbalstu, vairs nebija spēkā. Lai gan PA regula attiecās uz tās piemērošanas laikā noslēgtajiem līgumiem, apšaubāmi, ka Komisija varētu vērtēt paziņoto pasākumu, balstoties uz tiesību aktu, kas vairs neietilpst ES tiesībās.
- (14) Papildus tam Komisija norādīja, ka Koreja bija apstrīdējusi PA regulas saderību ar PTO noteikumiem. PTO panelis 2005. gada 22. aprīlī nāca klajā ar ziņojumu, kurā secināja, ka PA regula un vairākas valstu PA shēmas, kas darbojās laikā, kad Koreja sāka strīda izšķiršanas procedūru PTO, bija pretrunā ar Vienošanās par strīdu izšķiršanas noteikumiem un procedūrām 23. panta 1. punktu⁽⁵⁾. PTO Strīdu izšķiršanas organizācija (turpmāk tekstā – “SIO”) 2005. gada 20. jūnijā pieņēma paneļa ziņojumu, kurā bija ietverts ieteikums Kopienai veikt nepieciešamo, lai nodrošinātu PA regulas un valstu PA shēmu atbilstību Kopienas saistībām saskaņā ar PTO līgumiem⁽⁶⁾. Kopiena 2005. gada 20. jūlijā informēja SIO, ka tā jau ir izpildījusi SIO lēmumu un ieteikumus, jo PA regula zaudēja spēku 2005. gada 31. martā un dalībvalstis vairs nevarēja piešķirt darbības atbalstu saskaņā ar minēto regulu.
- (15) Atļaut piešķirt ierosināto atbalstu faktiski nozīmētu turpināt piemērot PA regulu, pārkāpjot Kopienas pienākumu ievērot SIO lēmumu. Tādējādi Komisija tobrīd neuzskatīja, ka atbalsts varētu tikt atzīts par atbilstīgu Kopienas starptautiskajām saistībām.
- (16) Treškārt, attiecībā uz atbalsta intensitāti Komisija norādīja, ka atbalsta summa šķiet pārsniedzam 6 % no līguma

vērtības un tādējādi tā ir pretrunā ar PA regulas 2. panta 3. punktā noteikto atbalsta maksimālo intensitāti.

IV. PORTUGĀLES IESNIEGTIE APSVĒRUMI

- (17) Portugāle norādīja, ka atbalsta summa, kuru Komisija bija minējusi savā lēmumā par oficiālās izmeklēšanas procedūras sākšanu (EUR 1 401 702)⁽⁷⁾, neatbilst paziņotajai atbalsta summai (EUR 1 461 702).
- (18) Attiecībā uz atbalsta intensitāti Portugāle norādīja, ka saskaņā ar PA regulu atbalsta maksimālā intensitāte ir 6 % no līguma vērtības pirms atbalsta (pretstatā 6 % no līguma vērtības, kā minēts Komisijas lēmumā par oficiālās izmeklēšanas procedūras sākšanu⁽⁸⁾) un ka, balstoties uz to, atbalsta intensitāte atbilst PA regulā noteiktajai.
- (19) Raugoties vispārīgāk, Portugāle norādīja, ka PA regulas mērķis bija cīnīties ar Korejas negodīgo konkurenci un ka uz visām ES kuģu būvētavām saskaņā ar minēto regulu attiecās vienādi atbalsta saņemšanas nosacījumi. Portugāles viedoklis bija tāds, ka līdz ar to atbalsts neietekmē tirdzniecību kopējā tirgū un tāpēc ir apšaubāms, ka to varētu kvalificēt kā valsts atbalstu saskaņā ar EK Līguma 87. panta 1. punktu.
- (20) Attiecībā uz atbalsta stimulējošo iedarbību Portugāle iesniedza jaunus pierādījumus, kas liecina, ka kuģu būvētava atbalstu pieprasīja 2003. gada 25. septembrī, t. i., pirms līguma noslēgšanas. Šajā kontekstā Portugāle iesniedza Portugāles iestāžu 2003. gada 26. septembra vēstules kopiju, kura bija adresēta kuģu būvētavai un kurā Portugāles iestādes apliecina, ka ir saņēmušas atbalsta pieprasījumu, un kuģu būvētavai atgādina, ka atbalsta piešķiršana atkarīga no Komisijas apstiprinājuma. Portugāle uzskata, ka šī vēstule liecina par Portugāles iestāžu gatavību piešķirt atbalstu, ja būtu izpildīti visi juridiskie nosacījumi.
- (21) Papildus tam Portugāle apgalvoja, ka, balstoties uz līdzšinējo praksi, bija pieņemts uzskatīt, ka Portugāle atbalstīs kuģu būves nozares atbalsta pieprasījumus, ja vien tiem ir tiesisks pamats (šajā gadījumā – PA regula). Tas, ka atbalstu Portugāle oficiāli apstiprināja tikai 2005. gada decembrī, bija skaidrojams ar iekšēju administratīvu kavēšanos. Tomēr tas nekādi neietekmē faktu, ka kuģu būvētava paļāvās uz atbalsta saņemšanu, balstoties uz minētajiem apsvērumiem (sk. 20. apsvērumu) un Portugāles iestāžu vispārējo politiku šajā jautājumā. Kuģu būvētavai bija pierādījumi, ka attiecībā uz konkrēto līgumu Korejas kuģu būvētavas piedāvāja zemākas cenas, un tā piekrita noslēgt līgumu, pieņemot, ka saņems atbalstu no Portugāles iestādēm.

⁽⁵⁾ Sk. dokumentu “EC – Measures affecting trade in commercial vessels” (EK – Pasākumi, kas ietekmē komercuģu tirdzniecību), WT/DS301/R, 7.184.–7.222. punkts un 8.1. punkta d) apakšpunkts.

⁽⁶⁾ Sk. PTO dokumentu WT/DS301/6.

⁽⁷⁾ Minētā lēmuma 4. un 21. punkts.

⁽⁸⁾ Minētā lēmuma 10. un 21. punkts.

(22) Attiecībā uz atbalsta apstiprināšanas tiesisko pamatu Portugāle atkārtoti puda savā paziņojumā sniegtos apsvērumus, proti, ka PA regula ir atbilstošs pamats atbalsta apstiprināšanai, jo līgums tika noslēgts laikā, kad PA regula vēl bija spēkā, turklāt pirms tam, kad pret PA regulu iebilda SIO. Portugāle norādīja, ka tādējādi situācija nekādā ziņā neatšķiras no tās, kādā atbalsta pasākumus īstenoja citas dalībvalstis (atbilstīgi PA shēmām) attiecībā uz līgumiem, kas tika noslēgti PA regulas darbības laikā. Tiesības attiecībā uz konkrētu līgumu piešķirt atbalstu esot atkarīgas no laika, kad līgums noslēgts, nevis no laika, kad par atbalstu paziņots vai kad tas piešķirts. Portugāle arī norādīja, ka PTO paneļa ziņojuma rezultātā nevienai atbalstu saņēmumajai kuģu būvētavai nav prasīts atbalstu atmaksāt. Tādējādi, ja ENVC atbalstu nepiešķirtu, tas būtu pretrunā ar vispārīgo principu par vienādu attieksmi.

V. NOVĒRTĒJUMS

(23) Saskaņā ar EK Līguma 87. panta 1. punktu ar kopējo tirgu nav saderīgs nekāds atbalsts, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus, dodot priekšroku konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai, ciktāl tāds atbalsts iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm.

(24) Komisija uzskata, ka ierosinātais pasākums ir valsts atbalsts EK Līguma 87. panta 1. punkta izpratnē – tas izpaužas kā no valsts līdzekļiem finansēta dotācija; kaut arī, kā norāda Portugāle, PA regula bija piemērojama visās dalībvalstīs, konkrētais pasākums ir selektīvs, jo tas attiecas tikai uz ENVC; šī selektīvā dotācija var radīt konkurences izkropļojumus, jo ENVC tiktu sniegta priekšrocība salīdzinājumā ar citiem konkurentiem, kas atbalstu nesaņem. Visbeidzot, kuģu būve ir saimnieciska darbība, kam raksturīga plaša tirdzniecība starp dalībvalstīm. Tādējādi pasākums ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm.

(25) Tāpēc Komisija konstatē, ka uz paziņoto atbalsta pasākumu attiecas EK Līguma 87. panta 1. punkts.

Saderība ar kopējo tirgu

Atbalsta summa un intensitāte

(26) Ņemot vērā Portugāles iesniegtos apsvērumus, Komisija apstiprina, ka paziņotā atbalsta summa ir EUR 1 461 702. Balstoties uz PA regulas 2. panta 3. punktu, atbalsta maksimāli pieļaujamā intensitāte ir 6 % no

līguma vērtības pirms atbalsta⁽⁹⁾. Komisija secina, ka paziņotais atbalsts atbilst atbalsta maksimālajai intensitātei, kas noteikta PA regulā.

Stimulējošā iedarbība

(27) Vispārīgais princips ir tāds, ka valsts atbalsts var tikt uzskatīts par saderīgu ar kopējo tirgu tikai tad, ja atbalsts ir vajadzīgs, lai tā saņēmēju uzņēmumu pamudinātu rīkoties tā, ka tiek veicināta attiecīgajā atkāpē noteiktā mērķa sasniegšana⁽¹⁰⁾.

(28) Šajā sakarā Komisija norāda, ka PA regulas mērķis bija nodrošināt, "lai Kopienas kuģu būvētavas varētu efektīvi cīnīties ar negodīgo Korejas konkurenci" (sk. 6. apsvērumu). Līdz ar to atbalstu apjomā līdz 6 % no līguma vērtības pirms atbalsta varēja piešķirt, ja vien attiecībā uz to pašu pasūtījumu bija pastāvējusi konkurence ar kādu Korejas kuģu būvētavu, kas piedāvājusi zemāku cenu (2. pants).

(29) Jaunie Portugāles iesniegtie pierādījumi liecina, ka kuģu būvētava atbalstu pieprasīja pirms līguma noslēgšanas. Papildus tam Portugāle iesniedza attiecīgās Portugāles iestādes (Rūpniecības ģenerāldirekcijas) 2003. gada 26. septembrī ENVC nosūtītās vēstules kopiju, kurā ģenerāldirekcija apliecina, ka ir saņēmusi atbalsta pieprasījumu, lūdz nodrošināt pierādījumus par atbilstību PA regulas 2. panta 1. punktam (t.i., pierādījumus, ka attiecībā uz pasūtījumu pastāvējusi konkurence ar kādu Korejas kuģu būvētavu, kas piedāvājusi zemāku cenu – kuģu būvētava šos pierādījumus attiecīgi iesniedza) un kuģu būvētavai atgādina, ka atbalsta piešķiršana atkarīga no iepriekšēja paziņojuma Komisijai un tās apstiprinājuma. Komisija uzskata, ka minētie fakti liecina par Portugāles iestāžu gatavību piešķirt atbalstu, ja būtu izpildīti visi attiecīgie nosacījumi. Tā kā šajā gadījumā atbalsta saņemšanas nosacījumi šķita esam izpildīti, minētie fakti kuģu būvētavai noteikti radīja palīdzību, ka tā atbalstu saņems⁽¹¹⁾. Balstoties uz to, Komisijas šaubas par atbalsta stimulējošo iedarbību ir kļiedētas.

⁽⁹⁾ Regulas (EK) Nr. 1540/98 (OV L 202, 18.7.1998., 3. lpp.), uz kuru atsaucas PA regulas 2. panta 6. punktā, 1. panta f) apakšpunktā noteikts, ka "līgumvērtība pirms atbalsta" ir cena, kas noteikta līgumā, kā arī viss kuģu būvētavai tieši piešķirtais atbalsts". Balstoties uz to, atbalsta summa (EUR 1 461 702) atbilst 6 % no "līguma vērtības pirms atbalsta" (EUR 22 900 000 + EUR 1 461 702) un tādējādi atbilst maksimāli atļautajai intensitātei.

⁽¹⁰⁾ Sk. 16. un 17. punktu spriedumā lietā 730/79 *Philip Morris* pret Komisiju, 1980, ECR 2671.

⁽¹¹⁾ Pēc analogijas sk. 38. punktu Valstu reģionālā atbalsta pamatnostādnes 2007.–2013. gadam, kurā noteikts, ka "atbalstu (...) var piešķirt tikai tad, ja pretendents ir iesniedzis atbalsta pieteikumu un par atbalsta shēmas administrēšanu atbildīgā iestāde ir rakstiski apliecinājusi, ka projekta detalizētas pārbaudes rezultātā konstatēts, ka tas principā atbilst atbalsta shēmā noteiktajiem atbilstīguma nosacījumiem, pirms tiek sākts darbs pie projekta". Tāda atbalsta gadījumā, par kuru ir atsevišķi jāpaziņo Komisijai un kas tai ir jāapstiprina, jānosaka, ka atbilstības apliecinājums var tikt sniegts tikai tad, ja Komisija ir pieņēmusi lēmumu par šā atbalsta apstiprināšanu (OV C 54, 4.3.2006., 13. lpp.).

Tiesiskais pamats

- (30) Komisija savā lēmumā par oficiālās izmeklēšanas procedūras sākšanu norādīja, ka PA regula zaudēja spēku 2005. gada 31. martā un tādējādi vairs nebija spēkā laikā, kad Portugāle paziņoja par konkrēto atbalstu. Lai gan PA regula attiecās uz tās piemērošanas laikā noslēgtajiem līgumiem, apšaubāmi, ka Komisija varētu vērtēt paziņoto pasākumu, balstoties uz tiesību aktu, kas vairs neietilpst ES tiesībās.
- (31) Apsvērumi, ko Portugāle iesniedza pēc lēmuma pieņemšanas par oficiālās izmeklēšanas procedūras sākšanu, nav kļiedējuši Komisijas šaubas šajā jautājumā.
- (32) Komisija norāda, ka attiecībā uz paziņotu atbalstu tās prakse ir savu novērtējumu balstīt uz tiesību aktiem, kas ir spēkā novērtējuma veikšanas laikā⁽¹²⁾, ja vien pašā tiesību aktā nav noteikts pretēji. Portugāle pati apstiprināja atbalstu (ar nosacījumu, ka to apstiprinās Komisija) un paziņoja par to Komisijai ilgu laiku pēc tam, kad PA regula bija zaudējusi spēku.
- (33) Šajā jautājumā Portugāle uzstāj, ka PA regula ir piemērojama konkrētajam līgumam, balstoties uz tās 4. pantu, kurā noteikts, ka "regula attiecas uz galīgiem līgumiem, kas parakstīti pēc šīs regulas stāšanās spēkā līdz dienai, kad tā zaudē spēku (...)". Portugāle apgalvo, ka attiecīgais līgums tika noslēgts 2003. gada 14. novembrī, t.i., kamēr PA regula vēl bija spēkā, un tāpēc par to drīkst piešķirt atbalstu.
- (34) Tomēr Komisija uzskata, ka iepriekš citētais 4. pants nenosaka PA regulas piemērošanas laiku. Regulas piemērošanas laiks ir noteikts 5. pantā⁽¹³⁾, kurā teikts, ka tā "zaudē spēku 2005. gada 31. martā".
- (35) Savukārt 4. pantā ir noteikti papildu nosacījumi atbalsta saderībai ar kopējo tirgu. To apliecina arī 4. panta turpmākais teksts, ar ko noteikts, ka PA regulu nepiemēro "galīg[iem] līgum[iem], kas parakstīti pirms Kopienas paziņojuma publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* par to, ka tā (...) ir uzsākusi strīda izšķiršanas procedūru ar Koreju (...), un galīg[iem] līgum[iem], kas parakstīti vēlāk nekā mēnesi pēc Kopienas paziņojuma publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*, ka šī strīdu izšķiršanas procedūra ir izbeigta vai pārtraukta".
- (36) No iepriekš minētā skaidri izriet, ka PA regulu varēja piemērot tikai tikmēr, kamēr nav atrisināts strīds ar Koreju⁽¹⁴⁾, un jebkurā gadījumā ne ilgāk kā līdz 2005. gada 31. martam.
- (37) Šāda interpretācija atbilst pašam PA regulas mērķim – regula bija paredzēta kā pasākums "izņēmuma un pagaidu kārtā, kā arī tiecoties palīdzēt Kopienas kuģu būvētavām jomās, kur tās Korejas negodīgās konkurences dēļ ir skārusi nelabvēlīga ietekme, radot nopietnu un būtisku kaitējumu, [un tā piemērojama] ierobežotos tirgus segmentos (...) tikai uz īsu (...) laiku"⁽¹⁵⁾ (3. apsvērums).
- (38) Tas, ka Padome nepagarināja regulas darbību pēc dienas, kad tā zaudēja spēku, skaidri liecina par to, ka tā neplānoja turpināt pilnvarot Komisiju apstiprināt atbalsta pasākumus saskaņā ar PA regulu. Tas saskan arī ar faktu, ka Komisija informēja SIO par to, ka dalībvalstis vairs nevar piešķirt darbības atbalstu saskaņā ar minēto regulu.
- (39) Šajā kontekstā Komisija norāda, ka, interpretējot PA regulu, jāņem vērā arī Kopienas starptautiskās saistības. Saskaņā ar Tiesas iedibināto judikatūru Kopienas tiesību akti pēc iespējas jāinterpretē tā, lai šī interpretācija atbilstu starptautiskajām tiesībām, ieskaitot EK PTO saistības⁽¹⁶⁾.
- (40) Paneļa ziņojumā un SIO lēmumā, ar ko šis ziņojums pieņemts, PA regula bija nosodīta kā tāda, jo tā ir pret-runā ar PTO noteikumiem, un Kopienai prasīts izbeigt PA regulas piemērošanu. Kopienas pienākums īstenot SIO lēmumu attiecas arī uz turpmākiem lēmumiem par jauna atbalsta piešķiršanu, balstoties uz PA regulu⁽¹⁷⁾. Kopiena, informējot SIO, ka tā jau ir izpildījusi SIO lēmumu un ieteikumus, jo PA regula zaudēja spēku 2005. gada 31. martā un dalībvalstis vairs nevar piešķirt darbības atbalstu saskaņā ar minēto regulu, apņēmās neatļaut jauna atbalsta piešķiršanu saskaņā ar minēto regulu. Līdz ar to konkrētā atbalsta apstiprināšana nozīmētu Kopienas starptautisko saistību pārkāpšanu.

⁽¹⁴⁾ Šo konstatējumu apstiprina arī 7. apsvērums, kurā teikts, ka "atļauja pagaidu aizsargmehānisma ieviešanai jādod tikai pēc tam, kad Kopiena (...) ir uzsākusi strīda izšķiršanas procedūru ar Koreju (...), un tā jāatsauc, kad šī strīdu izšķiršanas procedūra ir izbeigta vai pārtraukta (...)".

⁽¹⁵⁾ Mūsu pasvītrojums.

⁽¹⁶⁾ Spriedums lietā C-53/96, *Hermès International* pret *FHT Marketing Choice BV*, 1998, ECR I-3603, 28. punkts; spriedums lietā C-76/00 P, *Petrobub SA* un *Republica SA* pret Eiropas Savienības Padomi, 2003, ECR I-79, 57. punkts.

⁽¹⁷⁾ Sk. dokumentu "EC – *Measures affecting trade in commercial vessels*" (EK – Pasākumi, kas ietekmē komerckuģu tirdzniecību), WT/DS301/R, 7.21. punkts.

⁽¹²⁾ Sk. lietu N 122/2005: "Ja vien nav noteikts citādi, Komisija, vērtējot paziņoto projektu saderību, balstās uz noteikumiem, kādi ir spēkā projektu vērtēšanas laikā."

⁽¹³⁾ Ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 502/2004.

(41) Visbeidzot, jāņem vērā arī tas, ka Portugāle savu paziņojumu neiesniedza savlaicīgi. Portugāle par pasākumu paziņoja tikai 2006. gada 7. janvārī, t. i., aptuveni 27 mēnešus pēc tam, kad kuģu būvētava bija pieteikusies uz atbalstu, 10 mēnešus pēc tam, kad PA regula zaudēja spēku, un 6 mēnešus pēc tam, kad Komisija bija informējusi SIO par to, ka dalībvalstis vairs nevar piešķirt darbības atbalstu saskaņā ar PA regulu. Ņemot vērā regulas izņēmuma un pagaidu raksturu, kā arī EK PTO saistības, par kurām Portugāle zināja, Portugālei nebija pamata cerēt, ka konkrēto mehānismu varētu turpināt piemērot pēc tā darbības beigām.

(42) Papildus tam Komisija norāda, ka arī tad, ja ENVC paļāvās uz atbalsta saņemšanu, tas vien kuģu būvētavai nedeva tiesības saņemt atbalstu, jo tas bija atkarīgs ne tikai no Portugāles apstiprinājuma, bet arī no paziņošanas Komisijai un no tās apstiprinājuma.

(43) Tāpat, pretēji Portugāles apgalvojotajam, šajā lietā nav pamata atsaukties uz vienādas attieksmes principu. Kuģu būvētavas tajās dalībvalstīs, kurās bija izveidotas PA shēmas, bija tiesīgas saņemt atbalstu, balstoties uz shēmām, ko Komisija apstiprināja līdz 2005. gada 30. martam, bet kopš minētā datuma Komisija vairs nav pieņēmusi nevienu lēmumu par jauna atbalsta apstiprināšanu saskaņā ar PA regulu. Komisija arī norāda, ka atbilstīgi SIO lēmumam pienākums nepiešķirt jaunu atbalstu saskaņā ar PA regulu attiecas gan uz atbalstu saskaņā ar apstiprinātām shēmām, gan uz īpašo atbalstu, tādējādi nekādi nenodalot atbalstu kuģu būvētavām saskaņā ar konkrētu shēmu no īpašā atbalsta ārpus shēmas, kāds tas bija šajā konkrētajā lietā (sk. 14. apsvērumu iepriekš – SIO lēmumā Kopienai bija ieteikts panākt ne tikai PA

regulas, bet arī valstu PA shēmu atbilstību Kopienas saistībām saskaņā ar PTO līgumiem).

(44) Balstoties uz visu iepriekš minēto, Komisija secina, ka paziņoto atbalstu nevar apstiprināt saskaņā ar PA regulu. Tā kā citi EK Līguma 87. panta 2. un 3. pantā noteiktie atbrīvojumi nav piemērojami, konkrētais atbalsts nav saderīgs ar kopējo tirgu,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Paziņoto atbalstu EUR 1 461 702 apmērā, ko Portugāle plānoja piešķirt *Estaleiros Navais de Viana do Castelo SA* attiecībā uz minētā uzņēmuma noslēgto līgumu, nevar piešķirt saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1177/2002 par pagaidu aizsargpasākumiem kuģu būves nozarē, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 502/2004, un tādējādi tas nav saderīgs ar kopējo tirgu. Šo atbalstu nedrīkst piešķirt.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts Portugālei.

Briselē, 2007. gada 24. aprīlī

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Neelie KROES

KOMISIJAS LĒMUMS

(2007. gada 10. maijs)

par valsts atbalstu C 4/2006 (ex N 180/2005) – Portugāle – Atbalsts *Djebel*

(izziņots ar dokumenta numuru K(2007) 1959)

(Autentisks ir tikai teksts portugāļu valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2007/582/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

nāja ieinteresētās personas iesniegt savus apsvērumus. Neviena trešā puse nav iesniegusi savus apsvērumus.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 88. panta 2. punkta pirmo daļu,

II. ATBALSTA SĪKS APRAKSTS

Iesaistītie uzņēmumi

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu, un jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

(5) *Djebel* ir uzņēmums, kas atrodas Madeirā Portugālē.uzaicinājusi ieinteresētās personas iesniegt savus apsvērumus saskaņā ar minētajiem noteikumiem ⁽¹⁾ un ņemot vērā šos apsvērumus,(6) Uzņēmums ietilpst uzņēmumu grupā *Pestana*, kas ir nozīmīgākā viesnīcu grupa Portugālē un kas neatbilst MVU definīcijai. *Djebel* neatbilst neatkarības kritērijiem, kas noteikti Komisijas 1996. gada 3. aprīļa leteikuma par mazo un vidējo uzņēmumu definīciju ⁽²⁾ pielikuma 3. punktā un Komisijas 2003. gada 6. maija leteikumā par mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju ⁽⁴⁾. Tātad *Djebel* ir liels uzņēmums.

tā kā:

I. PROCEDŪRA

(1) Ar Pastāvīgās pārstāvniecības 2005. gada 5. aprīļa vēstuli, kuras saņemšana Komisijā reģistrēta 2005. gada 7. aprīlī, Portugāles iestādes paziņoja Komisijai par nodomu piešķirt atbalstu uzņēmumam *Djebel* – S.G.P.S., S.A. (turpmāk – *Djebel*), lai palīdzētu finansēt šā uzņēmuma ieguldījumus Brazīlijā. Pēc Komisijas pieprasījuma Portugāle sniedza papildu informāciju tās Pastāvīgās pārstāvniecības 2005. gada 25. jūlijā, 26. septembra un 23. decembra vēstulēs, kuru saņemšana Komisijā reģistrēta attiecīgi 2005. gada 27. jūlijā un 28. septembrī un 2006. gada 3. janvārī.(7) *Djebel* pārvalda kontrolāciju sabiedrību Brazīlijā, kas veic ieguldījumus viesnīcās un tūrisma objektos, kā arī pārvalda tos.

(2) Ar 2006. gada 22. februāra vēstuli Komisija informēja Portugāli par lēmumu uzsākt EK Līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru attiecībā uz minēto atbalstu.

(8) Uzņēmumu grupa *Pestana* jau pirms 1999. gada iegādājās viesnīcu Mozambikā, un pēc šajā paziņojumā minētās viesnīcas iegādes tā jau ir iegādājusies četras citas viesnīcas Brazīlijā.

(3) Portugāles iestādes ar 2006. gada 31. marta vēstuli (tās saņemšana reģistrēta 2006. gada 4. aprīlī) darīja zināmus savus apsvērumus saistībā ar iepriekš minēto procedūru.

(4) Komisijas lēmums par procedūras uzsākšanu tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ⁽²⁾. Komisija aici-(9) Projekts paredz, ka *Djebel* iegādāsies akcijas uzņēmumā RASH – *Administração de Hotéis de Turismo, Lda*, kas ir Brazīlijas uzņēmums, kura vienīgie aktīvi ir viesnīca Rio *Atlântico* Riodežaneiro Brazīlijā.

Projekts

(10) RASH kapitālu iegādājās 1999. gada oktobrī, un iegādes brīdī viesnīca jau pilnībā darbojās.

⁽¹⁾ OV C 91, 19.4.2006., 25. lpp.⁽²⁾ Sk. 1. zemsvītras piezīmi.⁽³⁾ OV L 107, 30.4.1996.⁽⁴⁾ OV L 124, 20.5.2003.

Atbalsts

(11) RASH akciju iegādes izmaksas bija EUR 14 720 474.

(12) Portugāle nodomājusi piešķirt aizdevumu ar atvieglotiem noteikumiem EUR 3 680 119 apmērā, kas ir 25 % no attaisnotajām izmaksām attiecībā uz iepriekš minēto projektu. Atbalsta summa ir EUR 574 466, proti, neto atbalsta intensitāte ir 3,90 %.

(13) Uzņēmumam *Djebel* valsts piešķirs papildu summu, lai segtu ar pētījumiem un tehnisko palīdzību, finanšu garantijām un juridisko palīdzību saistītās izmaksas saskaņā ar Regulu par *de minimis* atbalstu⁽⁵⁾.

(14) Par šo atbalsta shēmu tika paziņots saskaņā ar Portugāles atbalsta shēmu N 667/1999, ko Komisija apstiprināja 2000. gada 8. augustā⁽⁶⁾. Šī shēma, kas bija spēkā no 2000. gada līdz 2006. gadam, bija paredzēta modernu un konkurētspējīgu uzņēmējdarbības stratēģiju veicināšanai. Saskaņā ar šo shēmu par atbalstu, kas piešķirts lielu uzņēmumu tiešajiem ieguldījumiem ārvalstīs, katrā atsevišķā gadījumā jāpaziņo Komisijai.

(15) *Djebel* 1999. gada 24. maijā izteica piedāvājumu *F. Turismo – Capital de Risco, SA* (turpmāk – *FCR*), publiskajiem un privātajiem uzņēmumiem piederošam riska kapitāla fondam, piedalīties paredzētajā projektā. Saskaņā ar Portugāles iestāžu sniegto informāciju šā fonda intervencēm nav valsts atbalsta pazīmju EK Līguma 87. panta izpratnē.

(16) Oficiāls pieteikums atbalsta saņemšanai saskaņā ar shēmu N 667/1999 tika iesniegts 2001. gada 31. janvārī. Portugāles iestādes paskaidroja, ka uzņēmumam *FCR* 1999. gadā iesniegtais dokuments bija sākotnējais pieteikums atbalsta saņemšanai un ka projekts pēc tam tika īstenots, pieņemot, ka par to būs tiesības saņemt atbalstu saskaņā ar attiecīgajiem Portugāles tiesību aktiem. Iekšēju kavēkļu dēļ Portugāles iestādes par atbalstu paziņoja tikai 2005. gada aprīlī.

III. PROCEDŪRAS UZSĀKŠANAS PAMATOJUMS

(17) Komisija lēmumā par procedūras uzsākšanu saistībā ar minēto lietu norādīja, ka tā pārbaudīs pasākumu, ņemot vērā atrunu EK Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā, lai noteiktu, vai var uzskatīt, ka šis atbalsts veicina konkrētu saimniecisko darbību vai konkrētu tautsaimniec-

cības jomu attīstību, ar nosacījumu, ka šādam atbalstam nav tādas nelabvēlīgas ietekmes uz tirdzniecības apstākļiem, kas ir pretrunā kopīgām interesēm.

(18) Tāpat Komisija norādīja, ka tā pārbaudīs pasākumu, pamatojoties uz kritērijiem, ko parasti izmanto, lai izvērtētu tādu atbalstu lieliem uzņēmumiem, kas paredzēts tiešo ieguldījumu projektiem ārvalstīs⁽⁷⁾. Šādos gadījumos Komisija parasti izvērtē, kādi ir ieguvumi no minētā pasākuma (proti, kādā mērā tas sekmē attiecīgās Eiropas Savienības tautsaimniecības nozares starptautisko konkurētspēju) salīdzinājumā ar tā iespējamo negatīvo ietekmi Kopienā, piemēram, uzņēmumu pārvietošanu vai negatīvu ietekmi uz nodarbinātību.

(19) Tāpat Komisija ņem vērā vajadzību pēc atbalsta, ievērojot ar projektu saistītos riskus attiecīgajā valstī, kā arī uzņēmuma grūtības, piemēram, tādas, ar kādām sastopas MVU. Vēl viens vērā ņemams kritērijs ir iespējamā labvēlīgā reģionālā ietekme. Visbeidzot, Komisija nepieļauj atbalstu pasākumiem, kas saistīti ar eksportu.

(20) Šādā kontekstā Komisija apsvēra, kā projekts ietekmēs tūrisma nozari Portugālē (un tādējādi ES) un vai tas ietekmēs tirdzniecības apstākļus ES tādā mērā, kas ir pretrunā kopīgām interesēm.

(21) Komisija apšaubīja faktu, ka atbalsts bija vajadzīgs un/vai būtu stimuls, lai pieteikuma iesniedzējs veiktu ieguldījumu, ņemot vērā faktu, ka projekts tika īstenots vēl pirms tam, kad *Djebel* oficiāli iesniedza pieteikumu valsts atbalsta saņemšanai. Komisija lūdza Portugāles iestādes iesniegt apsvērumus un visu vajadzīgo papildu informāciju, kas palīdzētu izvērtēt šo lietu.

IV. PORTUGĀLES IESTĀŽU IESNIEGTIE APSVĒRUMI

(22) Portugāle atzina, ka atbalsta nepieciešamību var pamatot ar faktu, ka RASH iegāde ir uzņēmumu grupas *Pestana* pirmais projekts Brazīlijā, kas saistīts ar tiešiem ieguldījumiem ārvalstīs. Līdz šim grupa darbojusies gandrīz tikai Portugāles tirgū. Portugāle apliecināja, ka darbības izvēšana starptautiskā mērogā, proti, Brazīlijā – valstī, kur uzņēmējdarbība saistīta ar lielu risku, bet kur ir liels izaugsmes potenciāls, valstī, kam ir vēsturiskas un kultūras saites ar Portugāli – bija izšķiroši svarīga uzņēmumu grupas *Pestana* attīstībai.

⁽⁵⁾ Komisijas 2001. gada 12. janvāra Regula (EK) Nr. 69/2001 par EK Līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam (OV L 10, 13.1.2001., 30. lpp.) un Komisijas Regula (EK) Nr. 1998/2006 par Līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam (OV L 379, 28.12.2006.).

⁽⁶⁾ Ar vēstuli SG(2000) D/106085 (OV C 266, 16.9.2000., 4. lpp.).

⁽⁷⁾ Sk. lietu C 77/97, *Austrian Lift GmbH-Doppelmayr* (OV L 142, 5.6.1999., 32. lpp.) un lietu C 47/02, *Vila Galé-Cintra* (OV L 61, 27.2.2004., 76. lpp.).

- (23) Portugāle Eiropas Komisijai norādīja, ka uzņēmuma atbalsta pieteikums tika sagatavots 1999. gada 24. maijā un iesniegts *F. Turismo – Capital de Risco SA*, uzņēmumam, kas pārvalda riska kapitāla fondu *FCR F. Turismo*. Šis pieteikums bija projekta izvērtēšanas otrais posms. Tāpēc pieteikums jāizvērtē, ņemot vērā apstākļus 1999. gada maijā.
- (24) Šajā kontekstā un saskaņā ar Portugāles iestāžu sniegto informāciju fakts, ka ieguldījums veikts, nesāņemot atbalstu, liecina par to, ka pieteikuma iesniedzējs bija pārliecināts par šā atbalsta saņemšanu un ka tam bija jāizmanto komerciāla izdevība. Portugāles iestādes apgalvoja, ka atbalsta saņēmējs nebūtu jāšodra par to, ka pieteikums tika iesniegts vēlāk, nekā tika veikts ieguldījums. Portugāles iestādes norādīja arī uz grūtībām un ārkārtējiem riskiem, kas saistīti ar šo darījumu, piemēram, uz Brazīlijas valūtas maiņas kursa lielajām svārstībām un uz faktu, ka tas bija uzņēmuma pirmais ieguldījums Brazīlijā.
- (25) Portugāle uzskata, ka šis ieguldījums Brazīlijā palīdzēja uzlabot uzņēmumu grupas *Pestana* konkurētspēju un nostiprināt tās pozīcijas pasaules tūrisma tirgū, īpaši tāpēc, ka palielinājās zīmola "Pestana Hotels and Resorts" atpazīstamība un tādējādi arī Portugāles kā tūrisma galamērķa pazīstamība.
- (26) Turklāt, ņemot vērā abu tirgu atšķirības, uzņēmumu grupas pieredze Mozambikā nekādā ziņā nav salīdzināma ar grupas starptautiskās darbības izvēršanu Brazīlijā. Mozambikas tirgus, neraugoties uz tā lielo potenciālu, vēl aizvien ir agrīnā attīstības stadijā, savukārt Brazīlija ir valsts ar atvērtu tirgu, kurā valda intensīva konkurence, tāpēc tajā darboties ir daudz sarežģītāk nekā Mozambikā. Aplūkojot uzņēmumu grupas *Pestana* centienus darboties starptautiskā tirgū, jāteic, ka tās pieredze Mozambikā nebija pietiekama, lai mazinātu ar šo darījumu saistīto lielo risku un neskaidrības.
- (27) Visbeidzot, Portugāles iestādes apgalvoja, ka atbalstam būtu neliela ietekme uz tirdzniecības apstākļiem ES, jo:
- atbalsta summa ir tikai EUR 574 466, kas ir 3,9 % no ieguldījuma, par ko var piešķirt atbalstu,
  - uzņēmumu grupai *Pestana* pieder tikai 2 % liela tirgus daļa Portugālē, kas Eiropas mērogā ir niecīgs apjoms,
  - Brazīlijas tirgū darbojas aptuveni 10 000 viesnīcu, no kurām aptuveni 7 % pieder ārvalstu uzņēmumiem,
  - Brazīlijas tirgū valda konkurence, tomēr tirgus koncentrācija ir ļoti neliela,
- uzņēmuma konkurentiem no Eiropas, kas darbojas Brazīlijā, jau pieder ļoti lielas tirgus daļas; vadībā izvirzījusies franču grupa *ACCOR* ar 108 viesnīcām, kam seko Spānijas grupa *Sol Melia* ar 23 viesnīcām,
  - ņemot vērā Brazīlijas tirgus lielumu, projekts nav tik liels, lai būtiski palielinātu vietējo piedāvājumu vai ietekmētu to Eiropas uzņēmumu stāvokli tirgū, kas jau darbojas Brazīlijā.
- Portugāles iestādes secināja, ka nepastāv iespēja, ka minētais ieguldījums, kas saistīts ar tikai vienas viesnīcas iegādi, varētu būtiski ietekmēt tirdzniecības apstākļus ES un vēl jo vairāk – ka šī ietekme varētu būt pretrunā ar kopīgām interesēm.
- (28) Šajā sakarā neviena trešā puse nav iesniegusi savus apsvērumus.

V. NOVĒRTĒJUMS

Atbalsta esība EK Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē

- (29) Saskaņā ar EK Līguma 87. panta 1. punktu "ar kopējo tirgu nav saderīgs nekāds atbalsts, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus, dodot priekšroku konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai, ciktāl tāds atbalsts iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm".
- (30) Komisija 2006. gada 22. februāra lēmumā secināja, ka šādu iemeslu dēļ uz atbalstu attiecas EK Līguma 87. panta 1. punkts.
- Īstenojot paziņoto pasākumu, lielam uzņēmumam tiktu piešķirti līdzekļi ieguldījumiem tūrisma nozarē Brazīlijā, lai tas varētu paplašināt darbību starptautiskā mērogā. Šis pasākums uzskatāms par preferenciāla režīma piemērošanu atbalsta saņēmējam uzņēmumam, piešķirot tam priekšrocības vai stimulu salīdzinājumā ar citiem uzņēmumiem un tādējādi izkropļojot vai apdraudot konkurenci.
  - Atbalsts tiks piešķirts uzņēmumam, kas darbojas Eiropas tūrisma tirgū, kurā pastāv vai var pastāvēt tirdzniecība starp dalībvalstīm vai kurā var vēlēties darboties uzņēmumi no citām dalībvalstīm. Tātad pasākums var ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm.
  - Atbalsts tiek finansēts no valsts līdzekļiem.

(31) Komisija uzskata, ka šādu iemeslu dēļ Portugāles argumenti (sk. 27. apsvērumu) nav pietiekami, lai izdarītu citus secinājumus.

— Uzņēmumu grupa *Pestana* bija un ir nozīmīgākā viesnīcu grupa Portugālē, un atbalsta pieteikuma iesniegšanas brīdī tai Portugālē piederēja aptuveni 15 viesnīcas. Nav šaubu, ka valsts tūrisma nozarei kopumā ir izdevīgi, ka viens no nozīmīgākajiem Portugāles zīmoliem ir pārstāvēts Dienvidamerikā. Izvērsot “*Pestana Hotels and Restaurants*” darbību starptautiskā mērogā, grupa ieguva plašāku atpazīstamību, nostiprināja savas pozīcijas darījumu sarunās un sekmēja savu saimniecisko darbību viesnīcu nozarē. Šie faktori palīdzēja uzņēmumu grupai paplašināties un palielināt ieguldījumus Portugāles tirgū.

— Jau kopš brīža, kad grupa *Pestana* uzsāka darbības izvērsšanu starptautiskā mērogā, tā veica vairākus ieguldījumus Portugālē, proti, i) uzsāka trīs jaunu viesnīcu celtniecību; ii) pārņēma viesnīcu tīkla *Pousadas de Portugal* vadību; iii) iegādājās divus jaunus, taču neefektīvus viesnīcu uzņēmumus un vēlāk modernizēja tiem piederošās viesnīcas; iv) izveidoja nozīmīgus tūrisma projektus, piemēram, *Cidade da Criança* Madeiras autonomajā reģionā.

— Ņemot vērā grupas *Pestana* lielumu, nevar uzskatīt, ka viesnīcas iegāde Brazīlijā būtu galvenais iemesls daudzu jaunu darba vietu radīšanai Portugālē. Darba vietu skaits jau bija palielinājies, un galvenais tā iemesls bija vairāki iepriekš minētie ieguldījumi, kurus grupa nesen bija veikusi Portugālē un kurus lielā mērā veicināja darbības izvērsšana starptautiskā mērogā. Uzņēmumu grupā 1999. gadā bija tikai 1 800 darbinieku, savukārt 2005. gadā (tikai sešus gadus vēlāk) tajā strādāja jau vairāk nekā 3 500 cilvēku.

— Minētais pasākums paredz atbalstu viesnīcas iegādei Portugāles uzņēmumam, kas izvērs starptautisku darbību Brazīlijā, un tas dod priekšrocības konkrētam uzņēmumam vai konkrētu preču ražošanai. Komisija uzskata, ka atbalsts, kas piešķirts Eiropas Savienības uzņēmumiem tiešu ieguldījumu veikšanai ārvalstīs, ir pielīdzināms atbalstam, kas piešķirts uzņēmumiem, kuri gandrīz visu saražoto eksportē ārpus Kopienas. Šādos gadījumos, ņemot vērā, ka tirgi, kuros darbojas Kopienas uzņēmumi, ir savstarpēji atkarīgi, ir iespējams, ka atbalsts varētu izkropļot konkurenci Kopienā⁽⁸⁾.

Atbalsta atbilstība EK Līgumam

Stimulējošā ietekme

(32) Komisija norādīja, ka tā izvērtēs atbalsta atbilstību EK Līgumam, ņemot vērā Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā minēto atrunu, saskaņā ar kuru var piešķirt atbalstu, “kas veicina konkrētu saimniecisko darbību (...) attīstību, ja šādam atbalstam nav tāds nelabvēlīgs iespaids uz tirdzniecības apstākļiem, kas ir pretrunā kopīgām interesēm”. Komisija arī norādīja, ka tā ņems vērā noteiktus kritērijus, kas iepriekš piemēroti lietām par atbalstu lieliem uzņēmumiem tiešo ieguldījumu projektiem ārvalstīs (sk. 18. punktu), lai samērotu no pasākuma gūto labumu, proti, to, kā tas sekmē attiecīgās ES nozares starptautisko konkurētspēju (piemēram, vai atbalsts vajadzīgs saistībā ar riskiem, kas apdraud projektu ieguldījumu valstī), un tā iespējamo negatīvo ietekmi uz ES tirgu⁽⁹⁾.

(33) Šajā sakarā Komisija norādīja, ka attiecībā uz atbalsta stimulējošo ietekmi ir pazīmes, kas liecina, ka atbalsts neatbilst šim kritērijam. Turklāt Komisijai bija šaubas par pasākuma ietekmi uz kopējo tirgu. Šo kritēriju starpā minama vajadzība pēc atbalsta, ievērojot ar projektu saistītos riskus attiecīgajā valstī, kā arī uzņēmuma grūtības (līdzīgas tām, ar kādām sastopas MVU).

(34) Tiesību aktos par valsts atbalstu noteikts vispārīgs princips – lai atbalsts būtu saderīgs ar kopējo tirgu, ir jāpievērš, ka šāds atbalsts rosina tā saņēmēju veikt papildu darbības, kuras tas neveiktu, ja atbalsts netiktu piešķirts. Pretējā gadījumā atbalsts tikai izkropļotu konkurenci un tam nebūtu nekādas pozitīvas ietekmes.

(35) Komisija jau lēmumā par procedūras uzsākšanu saistībā ar šo lietu puda bažas par to, vai atbalsts bija vajadzīgs, lai *Djebel* veiktu ieguldījumu.

(36) Komisija 2006. gada 22. februāra lēmumā norādīja, ka paziņotais projekts nebija uzņēmumu grupas *Pestana* (kurai pieder *Djebel*) pirmais starptautiskais projekts. Grupa jau darbojās Mozambikā, tāpēc šķiet apšaubāmi, ka atbalsts būtu bijis vajadzīgs, lai grupa *Pestana* pirmo reizi izvērstu starptautisku darbību Brazīlijā⁽¹⁰⁾.

⁽⁸⁾ Sk. Eiropas Kopienas Tiesas spriedumu lietā C-142/87, *Tubemeuse*, Col. 1990, I-959, 35. punkts.

⁽⁹⁾ Sk. lietu C 41/04, *Orfama* (2007. gada 7. marta lēmums) un lietu C 36/04, *Cordex* (2007. gada 21. februāra lēmums).

⁽¹⁰⁾ Salīdzinājumam sk. lietu C 47/02, *Vila Galé Cintra*, kas saistīta ar starptautiskas darbības uzsākšanu pirmo reizi.

- (37) Turklāt *Djebel* pieder lielākajai viesnīcu grupai Portugālē. Kopš 1999. gada uzņēmums ir paplašinājis darbību Brazīlijā – tam Brazīlijā pieder deviņas viesnīcas, un tas ir viens no desmit lielākajiem viesnīcu tīkliem. Domājams, ka šis fakts liecina par to, ka ieguldījums tiktu veikts arī tad, ja nebūtu izredžu saņemt atbalstu. Vēl jo vairāk, nav ticams, ka atbalstam, kuru tagad piešķir par ieguldījumu, kas veikts pirms vairāk nekā septiņiem gadiem, praksē būtu jēlkāda saikne ar ieguldījumu.
- (38) Turklāt, lai nodrošinātu, ka atbalstam ir stimulējoša ietekme, jāpierāda, ka pirms ieguldījuma veikšanas tika iesniegts atbalsta pieteikums.
- (39) Komisija norāda, ka ieguldījums veikts 1999. gada oktobrī, vairāk nekā gadu pirms tam, kad atbalsta saņēmējs oficiāli iesniedza pieteikumu atbalsta saņemšanai saskaņā ar valsts atbalsta shēmu N 667/1999 (2001. gada 31. janvārī), un tāpat tas neatbilst “stimulējošas ietekmes” kritērijam, ko parasti piemēro saskaņā ar Kopienas noteikumiem par reģionālo atbalstu ⁽¹⁾.
- (40) Portugāles iestādes apgalvoja, ka 1999. gada 24. maijā (pirms ieguldījuma veikšanas) izteiktais priekšlikums par FCR līdzdalību ieguldījumā ir pietiekams pierādījums tam, ka šis kritērijs ir ievērots. Komisija uzskata, ka šis priekšlikums riska kapitāla uzņēmumam piedalīties ieguldījumā pats par sevi nav uzskatāms par pieteikumu valsts atbalsta saņemšanai un ar to nevar pamatot atbalsta stimulējošo ietekmi.
- (41) Komisija uzsver, ka ieguldījums veikts gandrīz piecpopus gadus pirms tam, kad Portugāles iestādes iesniedza paziņojumu Komisijai.
- (42) Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija secināja, ka nav pierādījumu tam, ka Portugāles ierosinātais atbalsts būtu vajadzīgs, lai kompensētu īpašus riskus saistībā ar projektu. Tātad Komisija uzskata, ka atbalsts nebija vajadzīgs, lai grupa *Pestana* veiktu ieguldījumu Brazīlijā vai lai stimulētu šādu ieguldījumu. Komisija uzskata, ka atbalstam nav nekādas stimulējošas ietekmes.
- (43) Turklāt agrākās lietās Komisija apgalvoja, ka atbalsts tiešiem ieguldījumiem ārvalstīs var nostiprināt atbalsta saņēmēja finansiālo un stratēģisko stāvokli un tāpēc ietekmēt tā pozīcijas salīdzinājumā ar konkurentiem ES tirgū ⁽¹²⁾.
- (44) Komisija norāda, ka grupas *Pestana* komercdarbība viesnīcu nozarē ir pieaugusi pēc minētā ieguldījuma, kas nebija grupas pirmais ieguldījums ārvalstīs. Saskaņā ar Portugāles iestāžu sniegto informāciju, arī nesaņemot atbalstu, ieguldījums Brazīlijā palielināja grupas *Pestana* konkurētspēju un tās atpazīstamību pasaules tūrisma nozarē, jo īpaši tāpēc, ka tika popularizēts zīmols “*Pestana Hotels & Resorts*”.
- (45) Visbeidzot, Komisija uzsver, ka, lai gan *Djebel* ieguldījumam bija pozitīva ietekme Portugālē, principā šo ietekmi nevar saistīt ar atbalstu, jo, kā minēts iepriekš, atbalstam šajā gadījumā nebija stimulējošas ietekmes, jo projekts tika īstenots, iekams *Djebel* pieprasīja atbalstu, un atbalsta piešķiršana nebija vajadzīga, lai veiktu ieguldījumu.
- (46) Izvērtējot atbalsta atbilstību, Komisija rūpīgi izvērtē samēru starp atbalsta pozitīvo un negatīvo ietekmi un konstatē, vai atbalsta pozitīvā ietekme Kopienā ir lielāka par tā negatīvo ietekmi uz konkurenci un tirdzniecību ES tirgū. Pamatojoties uz iepriekš minēto, Komisija uzskata, ka nav pamata domāt, ka atbalsts *Djebel* saistībā ar ieguldījumiem Brazīlijā palīdzētu uzlabot Eiropas nozares konkurētspēju vai pozitīvi ietekmētu attiecīgos ES reģionus. Gluži otrādi, atbalsts nostiprina tā saņēmēja pozīcijas un nāk par sliktu tā konkurentiem, kas nav saņēmuši valsts atbalstu, tirgū, kurā valda liela konkurence. Tāpēc Komisija uzskata, ka atbalstam nebūtu tādas pozitīvas ietekmes Kopienā, kas varētu atsvērt tā negatīvo ietekmi no konkurences viedokļa.

VI. SECINĀJUMS

- (47) Komisija secina, ka Portugāle nav pierādījusi, ka *Djebel* neveiktu ieguldījumu, nesaņemot valsts atbalstu. Turklāt atbalsts izkropļotu konkurenci kopējā tirgū, nerisinot tā saņēmēju veikt papildu darbības. Pamatojoties uz šiem faktiem, nevar uzskatīt, ka atbalsts veicina saimniecisko darbību EK Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunkta izpratnē, un tāpēc atbalsts nav saderīgs ar kopējo tirgu.

- (48) Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija uzskata, ka nav vajadzīgs izvērtēt citus 2006. gada 22. februāra lēmumā minētos aspektus, kuru dēļ tika apšaubīta atbalsta saderība,

⁽¹¹⁾ Sk. Valstu reģionālā atbalsta pamatnostādņu 4.2. punktu, kur minēts, ka atbalsta pieteikums jāiesniedz pirms projekta uzsākšanas, lai garantētu, ka tam ir stimulējoša ietekme (OV C 74, 10.3.1998., 13. lpp.).

⁽¹²⁾ Sk. lietu C 77/97, *Austrian Lift GmbH-Doppelmayer* (OV L 142, 5.6.1999., 32. lpp.).

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts Portugāles Republikai.

1. pants

Briselē, 2007. gada 10. maijā

Paziņotais aizdevums ar atvieglotiem noteikumiem EUR 3 680 119 apmērā, ko Portugāle ierosinājusi piešķirt *Djebel* saistībā ar veiktajiem ieguldījumiem Brazīlijā, nav saderīgs ar kopējo tirgu, jo tas neatbilst EK Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā minētajiem kritērijiem, un tāpēc nav piešķirams.

Komisija vārdā —

Komisijas locekle

Neelie KROES

KOMISIJAS LĒMUMS

(2007. gada 21. jūnijs)

par valsts atbalstu C 17/2006 (ex N 3/2006), mācību atbalsts *Autoeuropa – Automóveis Lda*, Portugāle

(izziņots ar dokumenta numuru K(2007) 3130)

(Autentisks ir tikai teksts portugāļu valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2007/583/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

II. PAZIŅOJUMA ATSAUKŠANA

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 88. panta 2. punkta pirmo daļu,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu, un jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

aicinot ieinteresētās personas sniegt savas atsauksmes saskaņā ar šiem noteikumiem ⁽¹⁾ un ņemot vērā viņu atsauksmes,

tā kā:

I. PROCEDŪRA

- (1) Ar 2005. gada 27. decembra vēstuli (kas reģistrēta 2006. gada 4. janvārī) Portugāle paziņoja Komisijai par savu nodomu piešķirt atbalstu EUR 3 552 423 apmērā uzņēmumam *Autoeuropa – Automóveis Lda* ("Autoeuropa") saistībā ar mācību projektu, kuru šis uzņēmums vēlējas īstenot. Komisija pieprasīja papildu informāciju ar 2006. gada 31. janvāra vēstuli, uz kuru Portugāle atbildēja ar 2006. gada 9. marta vēstuli (kas reģistrēta 2006. gada 23. martā).
- (2) Ar 2006. gada 16. maija vēstuli Komisija informēja Portugāli, ka tā ir nolēmusi sākt EK līguma 88. panta 2. punktā noteikto procedūru attiecībā uz šo atbalstu. Portugāles iestādes sniedza savas atsauksmes šīs procedūras sakarā ar 2006. gada 31. augusta vēstuli.
- (3) Komisijas lēmums sākt procedūru tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ⁽²⁾. Komisija aicināja ieinteresētās personas sniegt savas atsauksmes.
- (4) Komisija saņēma atsauksmes no ieinteresētām personām. Tā nosūtīja šīs atsauksmes Portugālei, kurai tika dota iespēja atbildēt; Portugāles atsauksmes tika saņemtas ar 2006. gada 13. novembra vēstuli. Komisija pieprasīja papildu informāciju no Portugāles ar 2007. gada 2. februāra vēstuli.

(5) Ar 2007. gada 4. maija vēstuli Portugāle informēja Komisiju, ka paziņotais atbalsts netiks sniegts, ņemot vērā to, ka uzņēmums *Autoeuropa* ir mainījis savu mācību projektu, un tādējādi paziņojums vairs nav aktuāls un tiek atsaukts.

(6) Komisija atzīmē, ka saskaņā ar 8. pantu Padomes Regulā (EK) Nr. 659/1999 ⁽³⁾ attiecīgā dalībvalsts var atsaukt paziņojumu savlaicīgi, pirms Komisija pieņemusi lēmumu par atbalstu. Saskaņā ar 8. panta 2. punktu lietās, kurās ir uzsākta oficiāla izmeklēšanas procedūra, Komisijai šī procedūra jāizbeidz.

(7) Tādējādi Komisija pieņēma lēmumu izbeigt EK līguma 88. panta 2. punktā paredzēto oficiālās izmeklēšanas procedūru attiecībā uz konkrēto atbalstu, jo Portugāle bija atsaukusi savu paziņojumu.

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Saskaņā ar EK līguma 88. panta 2. punktu un ņemot vērā to, ka Portugāle ir atsaukusi savu paziņojumu, Komisija ar šo izbeidz oficiālo izmeklēšanas procedūru attiecībā uz mācību atbalstu, ko Portugāle vēlējas piešķirt *Autoeuropa – Automóveis Lda*.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts Portugāles Republikai.

Briselē, 2007. gada 21. jūnijā

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Neelie KROES

⁽¹⁾ OV C 177, 29.7.2006., 25. lpp.

⁽²⁾ Skatīt 1. zemsvītras piezīmi.

⁽³⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.).

KOMISIJAS LĒMUMS

(2007. gada 21. augusts),

ar ko groza Komisijas Lēmumu 2004/558/EK par Padomes Direktīvas 64/432/EEK ieviešanu attiecībā uz papildus garantijām kopienas iekšējā liellopu tirdzniecībā sakarā ar liellopu infekciozo rinotraheītu un atsevišķu dalībvalstu iesniegto izskaušanas programmu apstiprināšanu

(izziņots ar dokumenta numuru K(2007) 3905)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2007/584/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1964. gada 26. jūnija Direktīvu 64/432/EEK par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē liellopu un cūku tirdzniecību Kopienā⁽¹⁾, un jo īpaši tās 9. panta 2. punktu un 10. panta 2. punktu,

tā kā:

- (1) Direktīvas 64/432/EEK 9. pantā paredz, ka dalībvalsts, kura ir ieviesusi obligāto valsts kontroles programmu attiecībā uz kādu lipīgu slimību, kas minēta šīs direktīvas E pielikuma II daļā, var iesniegt attiecīgo programmu apstiprināšanai Komisijā. Šajā pantā paredz arī to papildu garantiju noteikšanas kārtību, ko var pieprasīt attiecībā uz Kopienas iekšējo tirdzniecību.
- (2) Turklāt Direktīvas 64/432/EEK 10. pantā paredz, ka gadījumā, ja dalībvalsts uzskata, ka tās teritorijā vai teritorijas daļā nav slimību, kas minētas šīs direktīvas E pielikuma II daļā, tā iesniedz Komisijai attiecīgus apliecinājošus dokumentus. Šajā pantā paredz arī to papildu garantiju noteikšanas kārtību, ko var pieprasīt attiecībā uz Kopienas iekšējo tirdzniecību.
- (3) Ar Komisijas 2004. gada 15. jūlija Lēmumu 2004/558/EK par Padomes Direktīvas 64/432/EEK ieviešanu attiecībā uz papildus garantijām kopienas iekšējā liellopu tirdzniecībā sakarā ar liellopu infekciozo rinotraheītu un atsevišķu dalībvalstu iesniegto izskaušanas programmu apstiprināšanu⁽²⁾ apstiprina I pielikumā uzskaitītās dalībvalstu iesniegtās programmas liellopu herpesvīrusa-1 (BHV1) infekcijas kontrolei un izskaušanai I pielikumā norādītajos dalībvalstu reģionos, un attiecībā uz kuriem saskaņā ar direktīvas 64/432/EEK 9. pantu piemēro papildu garantijas.
- (4) Turklāt Lēmuma 2004/558/EK II pielikumā uzskaita dalībvalstu reģionus, kuros nav konstatēta BHV1 infekcija un attiecībā uz kuriem saskaņā ar Direktīvas 64/432/EEK 10. pantu piemēro papildu garantijas. Lēmuma 2004/558/EK III pielikumā nosaka BHV1 neskartas saimniecības.
- (5) Patlaban visi Vācijas reģioni ir uzskaitīti Lēmuma 2004/558/EK I pielikumā. Vācija ir iesniegusi pieteikumu ar apliecinājošiem dokumentiem, lai atzītu daļu no tās teritorijas par BHV1 infekcijas neskartu, turklāt tā ir iesniegusi valsts noteikumus liellopu pārvadājumiem šajā teritorijā un uz to. Saskaņā ar Direktīvas 64/432/EEK 10. pantu Vācija ir pieprasījusi papildu garantiju piemērošanu Bavārijas federālās zemes Augšpfalcs un Augšfrankonijas administratīvajā apgabalā.
- (6) Izvērtējot Vācijas iesniegto pieteikumu, tika konstatēts, ka ir lietderīgi uzskaitīt šīs divas BHV1 neskartās administratīvās vienības Lēmuma 2004/558/EK II pielikumā, attiecinot uz tām papildu garantijas, kas paredzētas Direktīvas 64/432/EEK 10. pantā. Tādēļ ir attiecīgi jāgroza Lēmuma 2004/558/EK I un II pielikums.
- (7) Itālija ir iesniegusi programmas BHV1 infekcijas izskaušanai Friuli-Venēcijas Džūlijas autonomajā reģionā un Trento autonomajā provincē. Šīs programmas ir saskaņā ar Direktīvas 64/432/EEK 9. panta 1. punktā paredzētajiem kritērijiem. Šajās programmās ir arī paredzēti tādi valsts noteikumi liellopu pārvadājumiem attiecīgajos reģionos un uz tiem, kas ir līdzvērtīgi iepriekš ieviestajiem noteikumiem Bolzāno provincē Itālijā, kur šos noteikumus sekmīgi īstenoja, lai izskaustu šo slimību.
- (8) Ir jāapstiprina Itālijas iesniegtās programmas šiem diviem reģioniem, kā arī saskaņā ar Direktīvas 64/432/EEK 9. pantu iesniegtās papildu garantijas. Tādēļ ir attiecīgi jāgroza Lēmuma 2004/558/EK I pielikums.

⁽¹⁾ OV L 121, 29.7.1964., 1977. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2006/104/EK (OV L 363, 20.12.2006., 352. lpp.).

⁽²⁾ OV L 249, 23.7.2004., 20. lpp.

(9) Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde ir sniegusi atzinumu par "BoHV-1 neinficētu dzīvnieku un neskartu saimniecību noteikšanas kārtību un procedūrām, lai pārbaudītu un saglabātu šo statusu" ⁽¹⁾. Ir lietderīgi ievērot konkrētus priekšlikumus, kas ietverti šajā paziņojumā. Tādēļ ir attiecīgi jāgroza Lēmuma 2004/558/EK III pielikums.

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Lēmuma 2004/558/EK I, II un III pielikumu aizstāj ar šā lēmuma pielikuma tekstu.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

(10) Kopienas tiesību aktu skaidrības labad Lēmuma 2004/558/EK I, II un III pielikums jāaizstāj ar šā lēmuma pielikuma tekstu.

Briselē, 2007. gada 21. augustā

(11) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas atzinumu,

Komisijas vārdā —

Komisijas loceklis

Markos KYPRIANOU

⁽¹⁾ http://www.efsa.europa.eu/en/science/ahaw/ahaw_opinions/1348.html

PIELIKUMS

"I PIELIKUMS

Dalībvalstis	Dalībvalstu reģioni, uz kuriem attiecas papildu garantijas sakarā ar liellopu infekciozo rinotraheītu saskaņā ar Direktīvas 64/432/EEK 9. pantu
Vācija	Visi reģioni, izņemot Bavārijas federālās zemes Augšpfalcas un Augšfrankonijas apgabalu
Itālija	Friuli-Venēcijas Džūlijas autonomais reģions Trento autonomā province

II PIELIKUMS

Dalībvalstis	Dalībvalstu reģioni, uz kuriem attiecas papildu garantijas sakarā ar liellopu infekciozo rinotraheītu saskaņā ar Direktīvas 64/432/EEK 10. pantu
Dānija	Visi reģioni
Vācija	Bavārijas federālās zemes Augšpfalcas un Augšfrankonijas apgabali
Itālija	Bolzāno province
Austrija	Visi reģioni
Somija	Visi reģioni
Zviedrija	Visi reģioni

III PIELIKUMS

BHV1 neskartas saimniecības

1. Saimniecību, kurā tiek turēti liellopi, uzskata par *BHV1* infekcijas neskartu, ja tā atbilst nosacījumiem, kas paredzēti šajā pielikumā.
  - 1.1. Pēdējo sešu mēnešu laikā saimniecībā nav konstatēta inficēšanās ar *BHV1*, un nevienam no saimniecībā turētajiem liellopiem nav konstatētas klīniskas pazīmes, kas liecina par *BHV1* infekciju.

Saimniecība un visas ganības vai telpas, kas neatrodas tās teritorijā, bet neatkarīgi no īpašuma tiesībām veido saimniecības daļu kā epidemioloģisku vienību, ir efektīvi jāatdala no ganībām vai telpām, kurām ir zemāks *BHV1* statuss, ar dabiskām vai fiziskām barjerām, kas efektīvi novērš dažāda veselības stāvokļa dzīvnieku tiešu saskarsmi.
  - 1.2. Ir ievesti liellopi tikai no saimniecībām, kas atrodas II pielikumā uzskaitītajās dalībvalstīs vai to reģionos vai kas ir *BHV1* neskartas, un neviens no saimniecībā turētajiem liellopiem nav saskāries ar citiem liellopiem, izņemot tos, kuru izcelsme ir saimniecībās, kas atrodas II pielikumā uzskaitītajās dalībvalstīs vai to reģionos vai kas ir *BHV1* neskartas.
  - 1.3. Liellopu mātītes tiek apsēklotas tikai ar tādu liellopu tēviņu sēklu, kas iegūta saskaņā ar Direktīvu 88/407/EEK, vai liellopu mātītes ir apsēklojuši liellopu tēviņi no saimniecībām, kas atrodas II pielikumā uzskaitītajās dalībvalstīs vai to reģionos, vai saimniecībām, kas ir *BHV1* neskartas.

- 1.4. Saimniecībai ir piemērots vismaz viens no šādiem kontroles režīmiem:
- 1.4.1. seroloģiskas pārbaudes rezultāti attiecībā uz antivielām pret *BHVI* ir negatīvi katrā gadījumā, iegūstot vismaz divus asins paraugus, kas ņemti ar piecu līdz septiņu mēnešu intervālu no visām liellopu mātītēm un tēviņiem, kas ir vecāki par deviņiem mēnešiem, un no visiem liellopu tēviņiem, kas ir vecāki par deviņiem mēnešiem un ko audzē vairošanās nolūkos;
- 1.4.2. seroloģiskas pārbaudes rezultāti attiecībā uz antivielām pret *BHVI* ir negatīvi katrā gadījumā, iegūstot vismaz:
- divus piena paraugus, kas ņemti atsevišķi ar piecu līdz septiņu mēnešu intervālu no visām liellopu mātītēm laktācijas periodā, vai piena paraugu kopumu, kas ņemts ne vairāk kā no pieciem dzīvniekiem, kā arī
  - divus asins paraugus, kas ņemti ar piecu līdz septiņu mēnešu intervālu no visām liellopu mātītēm, kas nav laktācijas periodā un kas ir vecākas par deviņiem mēnešiem, un no visiem liellopu tēviņiem, kas ir vecāki par deviņiem mēnešiem un ko audzē vairošanās nolūkos;
- 1.4.3. saistībā ar piena ražošanas saimniecībām, kurās vismaz 30 % liellopu ir liellopu mātītes laktācijas periodā, seroloģiskas pārbaudes rezultāti attiecībā uz antivielām pret *BHVI* ir negatīvi katrā gadījumā, iegūstot vismaz:
- trīs piena paraugus, kas ņemti ar piecu līdz septiņu mēnešu intervālu no kopējā piena apjoma, kas iegūts ne vairāk kā no 50 liellopu mātītēm laktācijas periodā, atkarībā no izmantotā testa specifiskācijas, kā arī
  - vienu asins paraugu, kas ņemts no visām liellopu mātītēm, kas nav laktācijas periodā un kas ir vecākas par deviņiem mēnešiem, un no visiem liellopu tēviņiem, kas ir vecāki par deviņiem mēnešiem un ko audzē vairošanās nolūkos;
- 1.4.4. visu saimniecībā turētu liellopu izcelsme ir saimniecībās, kas atrodas II pielikumā uzskaitītajās dalībvalstīs vai to reģionos vai tādās saimniecībās, kas ir *BHVI* neskartas.
2. *BHVI* neskartas liellopu saimniecības statusu saglabā, ja:
- 2.1. turpina piemērot 1.1. līdz 1.4. punkta nosacījumus; kā arī
- 2.2. ja saimniecībai 12 mēnešu periodā ir piemērots vismaz viens no šādiem kontroles režīmiem:
- 2.2.1. seroloģiskas pārbaudes rezultāti attiecībā uz antivielām pret *BHVI* ir negatīvi katrā gadījumā, iegūstot vismaz vienu atsevišķu asins paraugu no visiem liellopiem, kas ir vecāki par 24 mēnešiem;
- 2.2.2. seroloģiskas pārbaudes rezultāti attiecībā uz antivielām pret *BHVI* ir negatīvi katrā gadījumā, iegūstot vismaz:
- vienu atsevišķu piena paraugu, kas ņemts no visām liellopu mātītēm laktācijas periodā, vai piena paraugu kopumu, kas ņemts ne vairāk kā no pieciem dzīvniekiem, kā arī
  - vienu atsevišķu asins paraugu, kas ņemts no visām liellopu mātītēm, kas nav laktācijas periodā un kas ir vecākas par 24 mēnešiem, un no visiem liellopu tēviņiem, kas ir vecāki par 24 mēnešiem;
- 2.2.3. saistībā ar piena ražošanas saimniecībām, kurās vismaz 30 % liellopu ir liellopu mātītes laktācijas periodā, seroloģiskas pārbaudes rezultāti attiecībā uz antivielām pret *BHVI* ir negatīvi katrā gadījumā, iegūstot vismaz:
- divus piena paraugus, kas ņemti ar 3 līdz 12 mēnešu intervālu no kopējā piena apjoma, kas iegūts ne vairāk kā no 50 liellopu mātītēm laktācijas periodā, atkarībā no izmantotā testa specifiskācijas, kā arī
  - vienu atsevišķu asins paraugu, kas ņemts no visām liellopu mātītēm, kas nav laktācijas periodā un kas ir vecākas par 24 mēnešiem, un no visiem liellopu tēviņiem, kas ir vecāki par 24 mēnešiem.

3. *BHVI* neskartas liellopu saimniecības statusu aptur, ja 2.2.1. līdz 2.2.3. punktā minēto pārbaūžu laikā kāda dzīvnieka testa rezultāti attiecībā uz antivielām pret *BHVI* ir bijuši pozitīvi.
4. Saskaņā ar 3. punktu apturēto *BHVI* neskartas saimniecības statusu atjauno tikai pēc tam, kad veiktās seroloģiskās pārbaudes rezultāti attiecībā uz antivielām pret *BHVI*, ko sāk ne agrāk kā 30 dienas pēc seropozitīvo dzīvnieku izņemšanas, ir bijuši negatīvi katrā gadījumā, iegūstot vismaz:
  - divus atsevišķus piena paraugus, kas ņemti vismaz ar divu mēnešu intervālu no visām liellopu mātītēm laktācijas periodā, vai piena paraugu kopumu, kas ņemts ne vairāk kā no pieciem dzīvniekiem, kā arī
  - divus asins paraugus, kas ņemti vismaz ar triju mēnešu intervālu no visām liellopu mātītēm, kas nav laktācijas periodā, un no visiem liellopu tēviņiem.

Piezīme:

- a) Ja šajā pielikumā atsaucas uz seroloģisko pārbaudi attiecībā uz antivielām pret *BHVI*, ir jāpiemēro principi, kas paredzēti 2. panta 1) punkta c) apakšpunktā attiecībā uz pārbaudīto dzīvnieku vakcinācijas statusu.
  - b) Šajā pielikumā minētā piena paraugu kopuma apjomu var grozīt, pamatojoties uz dokumentāriem pierādījumiem par to, ka laboratorijas ikdienas darbā veiktās pārbaudes jebkuros apstākļos ir atbilstošas, lai spētu konstatēt arī nelielas pozitīvas izmaiņas piena paraugu kopuma mainīgajā apjomā.”
-